

Leoparın Kuyruğu

Senaryo Yazarı : Turgut YASALAR

Senaryo:

1. JENERİK-ATASÖZÜ VE FİLMİN ADI

Siyah fonda önce ekrana şu yazı gelir:

"LEOPARIN KUYRUĞUNU ASLA TUTMA,
TUTARSAN ASLA BIRAKMA.

Afrika Atasözü"

".....NU ASLA TUTMA,
TUTARSAN ASLA BIRAKMA.

Afrika Atasözü"

yazıları ağır ağır erir ve geriye filmin adı "LEOPARIN KUYRUĞU" kalır,
büyüyerek ortaya gelir.

2. OTOMOBİL/İÇ/GECE

Gece. Gidiş geliş şehirlerarası bir yol. 59 model 06 Ankara plakalı bir
Amerikan otomobil. Kameranın önünde hızla ilerliyor...

Kamera ile mesafesi giderek açılır.

Süperpoze yazı: "1970'lerin başı"

Önden otomobil. İçinde altı kişi var: Direksiyonda ÖMER, yanında ATEŞ,
onun yanında RIFAT, arka koltukta VURAL, SERDAR ve LARRY. LARRY'nin
gözleri bağlı.

İçlerinde en yakışıklısı ATEŞ'tir. En yaşlısı olan RIFAT'ın ise saçları
biraz dökülmüş, devrimci bir bıyığı var. Vural, gözlüklü, açık tenli,
temiz yüzlü biridir.

SERDAR, iri yarı, o da oldukça gösterişli biridir, sağ bileğinde
bir bandaj vardır. şöför ÖMER, ufak tefek, kara kuru, bıçkındır.

Film, yakın plan, LARRY'nin sözleriyle başlar.

LARRY:

You're gonna ice me, aren't ya?

VURAL:

What? What do you mean?

LARRY:

You're gonna kill me!

VURAL:

What was the word you used... İce me?

LARRY:

You know... take me out. Kill me/ execute...

VURAL :

Come on Larry. How many times have I told you we are not murderers.

RIFAT:

Yaa, muhatap olma şunla.

LARRY:

You've had me for two days. Why the hell have we hit the road now? You're

gonna kill me!

VURAL:

O.K. Larry. That's enough.

LARRY:

Please man, just let me go. I haven't done nothing. I'll be leaving Turkey in two mounths anyway.

VURAL:

Take it easy. You'll go home.

Kısa bir sessizlik.

LARRY:

Naa! You're gonna kill me!

VURAL:

No Larry. (Dalga geçerek) But than, of course, if the millitary committee says "kill him", than who knows?

RIFAT:

Gülmeyin çocuklar, herif bizi ciddiye almayacak sonra.

LARRY:

You aren't gonna get away with this. I'm an American citizen. The guys from the Casualty Service Division are on your tail right now. You're in serious trouble .

VURAL:

Shut up Larry. Dediğin oldu Rifat.

SERDAR:

Ne diyor?

VURAL :

Bizim için kötü olurmuş, çünkü o Amerikan vatandaşıymış.

Kamera kısa bir süre SERDAR'ın yüzünde kalır.

SERDAR:

(şoför ÖMER'e) Çeksene sağa şu arabayı.

ÖMER:

Ne oldu?

SERDAR:

Çek, çek...

Otomobil yoldan çıkar, durur.

SERDAR:

Biraz içeri gir. şu ağaçlık yere..

Otomobil tekrar hareket eder, durur.

RIFAT:

Noldu, bir şey mi var?

3. OTOMOBİLİN DURDUĞU YER/DIŞ/GECE

SERDAR otomobilden iner, belinden silahı çıkarır, arka kapıyı açar.

SERDAR:

Get out Larry.

LARRY'nin yanında VURAL oturmuştur.

VURAL:

Bir dakika. Ne oldu şimdi?

SERDAR:

Bi saniye... Larry get out!

İçeri uzanır, LARRY'nin kolundan tutar, dışarı çeker. Herkes şaşkın.

Hepsi otomobilden iner. LARRY'yi de SERDAR indirir. Sürükler... Silahı kafasına dayar.

SERDAR:

Want to die ha? Want to die!!

Herkes donup kalmıştır.

LARRY:

(şaşkın, ağlamaklı, yalvararak) Please... No! No!

VURAL, SERDAR'ın yayına gelir.

VURAL:

Ya, bir dakika. Kendine gel.

Silah tutan eli, bileğinden tutup indirir.

VURAL:

O.K. Larry, get in the car! (Tekrar SERDAR'a) Ne yapıyorsun sen!

SERDAR, LARRY'yi tutup otomobile götürür.

LARRY:

I gotta take a leak?

VURAL:

Haa! What did you say?

LARRY :

Could I go to the bathroom?

VURAL:

You may. Come on...

VURAL, LARRY'yi kolundan tutup bir ağaç dibine götürür.

LARRY işerken ÖMER, ATEŞ ve RIFAT otomobile biner.

ATEŞ:

Çok korktu zavallı.

ÖMER:

Boşver iyi oldu. Bundan böyle kafa ütülemez.

4. JENERİK

GİDİŞ geliş bir şehirlerarası yol. Otomobil farlarının aydınlattığı

kadarıyla yol çekimi üzerine ön jenerik yer alır. Oyuncu adları yazarken otomobildeki görüntüleri 5 kare girip çıkar.

5. OTOMOBİL İÇ/GECE

ÖMER:

Eee, sonra?

ATEŞ:

Sonrası, Antep'te adettir. Öyle, hediyeyi kim gönderdi bilemezsin. Bir gün bakıyorsun, iki küfe üzüm gelmiş. İçinden bir salkım arakladın, arakladın. Peder, ya üzümleri gönderenlere geri gönderiyor, bulamazsa kim gönderdi,

doğru tabura, askere. Asker yesinmiş.

SERDAR:

Hani sünnetinde altın gelmiş de kimden gelmiş, bulamamış, bozulmuştu, değil mi?

ATEŞ:

Evet, biri çaktırmadan koymuş yastığın altına. İşte ben o altını alıp gitmeye kalktım ya İtalya'ya...

ÖMER:

İtalya'ya mı?

ATEŞ:

Hee. İtalya'ya... Okulla aram soğudu. Resmim de iyi. Ben dedim İtalya'ya gidiyorum. Araştırıyorum, Floransa filan. Okul olmazsa atölyeler filan var. İtalyan hükümetinin desteği filan varmış. Ben kafaya koydum... İtalya'ya gidicem. Bizimkiler kabul etmedi. Ben de kaçak giderim, dedim.

ÖMER:

Kaçak?

ATEŞ:

Hee..

SERDAR:

Sonra?..

ATEŞ:

Zonguldak'tan gemiler var İtalya'ya giden. Toz kömürü, hani topak topak yapıyorlar ya. Onları götürüyorlar. Ablamlar da orada, Zoguldak'ta oturuyor. Ben bir dümen yaptım, ablamın yanına tatile gidiyorum. Güya tatile gidiyorum. Altını da yanıma aldım, kağıda sarıp kot pantolonun saat cebine koydum. Ama bu sırada bizim mahallede biri var, Mehmet. Bir gün Mehmet'i faşistler dövmüş, onla filan ilgilenirken ben iki gün filan geciktim. Zonguldak'a gittim ki, gemi kalkmış. Ordan Amasra'ya geçtim, güya tatili uzattık. Esas derdim, yeni bir gemi gelir mi diye ama, yok tabii.

ÖMER:

Ressam olma hayalleri yıkıldı gitti böylece.

SERDAR:

Olur mu, Güzel Sanatlar'a girme hikayesi var bi de.

ATEŞ:

Hakkatten. Ulan neler geldi başımıza ressam olma yolunda.

SERDAR:

Anlat, ne olur anlat.

ATEŞ:

ODTÜ'den kovulmuşuz. İstanbul'a geldim. Fındıklı'daki Güzel Sanatlar'a... Resim imtihanını geçtik. İki üç gün sonra da fen bilgisi imtihanı var. Kazandım ben. Bekliyoruz ikinci imtihanı. Akademinin karşısında da tek tekçiler var. On kuruşa bardağı şarap veriyorlar. Bir de köfte var. Piyaz var. Başka da bir şey yok. Biz bir AKŞAM demlendik orada. İki üç bardak sonra çakırkeyif olduk arkadaşlarla. Akademinin önünde de bir havuz var, bir de fiskiye var, otuz metreye su fışkırtıyor. Geldik havuz başına. Yazmışlar: Dikkat, deniz suyudur, içilmez. Ben dedim, bu deniz suyu değil. Yok deniz suyudur, yok değildir, başladık tartışmaya. Şimdi, havuz denizle aynı seviyede. Bakıyoruz bir pompa filan yok. Denizden gelen bir boru yok.

Ben tattım bir avuç sudan, tatlı. Bildiğimiz Terkoz suyu. Dedim, işte, için bakın, tatlı. Akademi'de okuyan biri de var yanımızda, ben fırça atıyorum, kaç senedir şu okulda okuyorsunuz, suyun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, diye... Vay, öyle mi, öyle. Hemen o AKŞAM biz bildirileri, pankartları hazırladık. İstanbul halkı susuzluktan kırılırken, burjuvazinin zevki için burada otuz metre su fışkırtıyorlar, diye... Ertesi gün bir basın toplantısı. Benim elimde megafon. Gazeteciler toplandı, fotoğraflar filan. Ertesi gün abi bütün gazetelerdeyiz. Millet, kovasını kapandı havuzdan su çekiyor. Abi, bizi ikinci imtihana almadılar, anarşi yarattık diye.

VURAL:

Ressamlık yattı yani.

ATEŞ:

Zaten de çok emin değildim. Yoksa ben taa o zaman giderdim İtalya'ya.

SERDAR:

Bi de Polonya'ya gidiyordun sen?

VURAL:

Polonya hikayesi de mi var!

SERDAR:

Sinema okumaya gidiyordun di mi sen oraya?

ATEŞ:

Hee... Sinema.

ÖMER:

Ha siktir...

VURAL:

Küfür yok. Küfür edeceksen siktir git başka yerde et...

RIFAT:

Şiitt. Ayıp oluyor arkadaşlar...

ÖMER:

Ulen bu karı kız ayağına sinemacı olmak istemiştir allahıma. Rejisörün

yatak odası hesabı.

SERDAR:

Yok be... Bu hep platonik takılır.

ATEŞ:

Ya sen. Senin hikayelerini de biliyoruz.

SERDAR:

Tamam, tamam. Sonra?

ATEŞ:

Niye lafı değiştiriyorsun ki.

SERDAR:

Değiştirmiyorum oğlum. Hem bu Ömer'in uzmanlık alanı.

ÖMER:

Ya ATEŞ, şu sendeki tip bende olacak, allahıma kepçeyle toplardım hatunları.

ATEŞ:

Bu işin tiple alakası yok. Esas şu sendeki çene bende olacaktı...

ÖMER:

Oğlum siz hep kraliçe arıyorsunuz. Bak, bir çapkın ilkesi vardır.

Yakacakla ...

RIFAT:

Hoop, hoop... Ya yakışıyor mu arkadaşlar size.

VURAL:

Hakkatten, bırakın şu karı kız muhabbeteni, sonra?

ATEŞ:

Ya, bu dünya gençlik günleri yapıyorduk ya ODTÜ'de. Orada bir Polonya'yı çocukla tanıştım. Konuştuk, ben Polonya Loc sinema okulunda okumak istiyorum, dedim, ciddi misin dedi, ciddiyim dedim. Peki, dedi, ben ilgilenip bildirecem, dedi. Birbuçuk ay sonra baktım, bir mektup, şu şu şartları yerine getir, gel, diyor. Bir ara bayağı niyetlendim, yatay geçiş yapayım diye, ama ODTÜ bizi şutladı.

Gülüşmeler...

5. YOL KENARI DIŞ /SABAH

Sabahın ilk ışıkları... LARRY dışındakilerin tümü otomobilden inmiş daltonlar gibi sıraya dizilmiş işemekteler...

ATEŞ:

Ohhh. Dünya varmış.

ÖMER:

Güneşe karşı işe ama rüzgara karşı asla.

VURAL:

Bayılıyorum şu senin esprilerine...

6. TRAFYO YAKINLARINDAKİ ORMAN YOLU DIŞ /SABAH

Genel plan. Otomobil orman yolunda yol almakta...

7. OTOMOBİL/İÇ/SABAH

Otomobilin içi. RIFAT yola dikkatle bakmakta... Radyodan bir bildiri okunmakta...

RIFAT:

Susun, susun... Şunun sesini asana...

ÖMER volümü yükseltir...

HABER:

Ankara il sınırı dahilindeki meskenlerde kimlerin ikamet etmekte olduklarının bilinmesi ve yer değişikliklerinin de takip edilmesi gerekli görülmüştür. Bu sebeple:

Bir: Apartman, pansiyon, yurt ve emsali yerlerin yöneticileri veya müstakil aile reisleri bu yerlerde kimlerin ikamet ettiklerinin isim, daire numarası, yaş ve mesleklerini bildirir iki nüsha çizelgeyi Çarşamba günü saat 19.00'a kadar köy ve mahalle muhtarlıklarına tevdi edeceklerdir.

Radyo haberin devam ederken RIFAT araya girer...

RIFAT:

Tamam, burası galiba... Şurdan sola gir.

Otomobil asfalt yoldan çıkarak araziye girer. Otomobilin içinden arazi.

İki: Köy ve mahalle muhtarları, semt ve sokak sokak tahsis edecekleri çizelgelerin bir nüshasını en geç Perşembe günü saat 23.00'e kadar

Yine RIFAT haberin üzerine konuşur:

RIFAT:

Tamam, Şu alıların oraya doğru gir...

bölgelerindeki emniyet amirliklerine veya jandarma komutanlıklarına

teslim

edeceklerdir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı...

Haber bitene kadar otomobilin içinde kalırlar. ATEŞ'in sesi radyoyu bastırır...

ATEŞ:

Zavallılarım benim... KuŐ uçtu...utuuu....

Otomobilin içindekiler nerede bulduklarını anlamak üzere etrafa bakmakta. İnerler....

8. ÇALILIK/DIŞ/SABAH

İnerlerken:

RIFAT:

FaŐizm her yerde aynı faŐizm. Uruguay'da da cunta aynı numarayı yaptıydı... Tupamoralar bir elçiyi kaçırmıŐlardı da tek tek evleri genel arama yapmıŐlardı. (Sevinç ve kinle karıŐık) İyi oldu bu. İnanılmaz ses getirdik. Ve faŐizmin perdesi indi arkadaşlar. Yüzünü gösterdi.

ÖMER:

Salak bunlar. Koca Őehir nasıl aranır yahu. Ellerindeki bütün askerleri sürseler yetmez.

Otomobil durur. İnerler... SERDAR tekrar silahını çıkarır.

RIFAT:

Ne yapıyorsun sen?

SERDAR:

Hiiççç...

RIFAT:

O silah ne?

SERDAR:

Belli mi olur!

RIFAT:

Hadi, kimse yok... Sok onu beline...

SERDAR, biraz bozuk silahı tekrar beline sokar...

ATEŞ:

Eee, burda trafo nerede?

RIFAT:

şu ilerde. Biraz yürüyecez.

ÖMER:

Bir dakika. şu kolileri alalım.

ÖMER otomobilin bagajını açar. ÖMER ve ATEŞ kolileri alırken VURAL LARRY'nin koluna girip otomobilden indirir. RIFAT da yardım etmek üzere ÖMER ve ATEŞ'in yanına gelir.

ATEŞ:

Bırak sen. Belini unutuyorsun galiba.

Rıfat hatırlamak istemediği bir şeyi duyunca yüzü gölgelenir. Yürümeye başlarlar...

9. PATİKA/DIŞ/SABAH

ATEŞ:

Nasıl bir yer burası...

RIFAT:

Dur, bekle, göreceksin...

SERDAR:

Çok uzak mı...

RIFAT:

Yok. Geldik.

Uçurumun kenarına gelirler...

10. UÇURUM KENARI/DIŞ/SABAH

ATEŞ, başını uzatır...

ATEŞ:

Hassiktiiir... Bu ne be...

VURAL:

Kaç defa söyleyeceğim, küfür yok. (kenara yanaşır, mekanı - şelale, altındaki göl, dere, köprü ve trafo binası - görür) Burası mı?...

RIFAT:

Hee..

VURAL:
Hakkatten ha siktir yaa...

ÖMER:
Ama yani hakkatten hasiktir.

SERDAR:
Cennet burası be.

VURAL:
Nasıl inicez aşağı.

RIFAT:
şurdan hemen yol var...

11. YOL-KÖPRÜ/DIŞ/SABAH

Sağda derenin olduğu yoldan gelmekte.

SERDAR:
Burası amma alabalık yapar biliyor musunuz.
Biraz daha ilerlerler, köprüden geçerler... Trafo binası...

SERDAR:
Cennet lan burası. Devrimden sonra ben kesin buraya yerleşirim.

12. TRAFİ /DIŞ/SABAH

RIFAT:
Kasabanın elektriğini bu sağlıyormuş herhalde zamanında. Bak, şu şuradan geliyormuş,

13. TRAFİ /İÇ/SABAH

İçeri girerler, diğerleri de peşlerinden...

RIFAT:
Su tribünlerden geçiyormuş. Altta da mahsen gibi bir yer var. Oradan da tahliye olup dereye kavuşuyormuş.

ATEŞ:
Kontrol panoları filan duruyor.

VURAL:
Hey, ne yapacağız bu adamı?

RIFAT:
şu odalardan birine koyalım.
Vural Larry'nin kolundan tutup küçük odalardan birine götürürken...

VURAL:
This way Larry..

LARRY:
Could I write a letter to my mother?

RIFAT:
Ne diyor?

VURAL:
Annesine mektup yazmak istiyor.

RIFAT:
(Türkçe) Tamam, yazarsın, yazarsın.

VURAL:

All right Larry.

ATEŞ:

Bekar mıymış bu! Are you married Larry?

LARRY:

No.

ATEŞ:

Ulen keraneci, cebinden boşuna kaput çıkmadı bunun.

ÖMER:

Ne çıktı cebinden?

ATEŞ:

Kaput, kaput... Prezervatif.

ÖMER:

Kimi düzüyordun len Larry. Amerikalıları mı, yoksa bizim Türk kızlarını mı?

VURAL:

They are asking whether you were fucking Turkish girls or American girls .

LARRY cevap vermez. Gülüşmeler...

VURAL:

Turkish or American girls.

LARRY:

Turkish.

SERDAR:

Where, in Bentderesi?

LARRY :

Benderesi?

ÖMER:

Kerhane. Fucking house. Böyle mi denir?

Gülüşmeler...

LARRY:

No. we have a special set-up. The army even pays for it.

VURAL:

Yok ya. Bunlara özel evler veriyorlarmış, iyi mi.

ÖMER:

Ulen eşşoğlueşşekler... Turkish girlsha! Söyle ona, bunu askeri komiteye bildireceğiz.

VURAL:

In that case Larry, we're going to have to inform the military committee.

Gülüşmeler... Vural Larry'i küçük odalardan birine koyar...

VURAL:

Larry, stay here and don't make a move. All right?

LARRY:

What about me writing a letter to my mother?

VURAL:

Don't worry Larry. We'll get you some paper and a pen in a minute.

VURAL, odadan çıkar.

VURAL:

Ya, bu adam mektup yazmak istiyor. Kağıt filan var mı?

ÖMER:

Var getirdik (Kolilerden birine eğilir) şunun içinde bloknot gibi bi şey olacaktı.

Kolilerden birine açar, o ara herkes kolinin başına toplanmıştır.Ömer bloknotu bulup çıkarır, Vural'a uzatır.

ÖMER:

Al.

Vural alır, odaya dönerken kolinin başında kalanlar konuşmaya başlarlar.

ATEŞ:

Kantin patlatma diye buna derim. İyi iş yapmışsınız. (Birinci sigaraları eline gelir) Filtreli Samsun yok muydu?

ÖMER:

Vardı.

ATEŞ:

E, niye almadınız?

ÖMER:

Filtreli mi içiyorsun ki!

ATEŞ:

Ya, bizim canımız can değil mi! Elin gavuru Camel içiyor, biz filtreli cigara içemez miyiz!

Turfanda meyvelerden birini çıkarır koliden ÖMER ve bir pazarcı gibi bağırıma başlar:

ÖMER:

Turfanda bunlar!

RIFAT:

Bu da mı kantinden?

ÖMER:

Yok, ben aldım...

RIFAT:

Çok, pahalı değil midir bu meret bu mevsimde.

Birden ortalık buz keser.

ÖMER:

(Biraz mahçup ama pek de alttan almayan cinsten) Canım istedi aldım.

(Kısa

bir es) Kendi paramla aldım.

RIFAT:

Ne demek kendi paramla...

VURAL yanlarına gelir.

VURAL: Tamam arkadaşlar, tamam.

Herkes kolinin başından uzaklaşır. ÖMER, elindeki Birinci paketlerinden birini ATEŞ'e verir, diğerini açar, içinden birini alır ve yakarak binadan dışarı çıkmak ister.

RIFAT:

Ömer, dışarı çıkma.

ATEŞ hem kuşkusunu yenmek, hem de konuyu değiştirmek üzere atılır:

ATEŞ:

Ya, bana bakın biz bu herife mektup yazdırıyoruz da nasıl atacağız.

VURAL:

Ne bileyim, bir ara atarız.

ATEŞ:

İyi de, riskli olmaz mı?

SERDAR:

Nası yani?

ATEŞ:

Ne bileyim?

VURAL:

Nerden postalandığı filan ortaya çıkarsa mı diyorsun?

ATEŞ:

Yani.

VURAL:

Ya, mektup anasının eline geçecekde... (Dalgacı) Burdan Amerika'ya

mektup

onbeş günden önce gitmez bile.

ATEŞ:

Ya bırak dalgayı. Tamam aptal bir soruydu. (Sigaraya bakarak) Ya, Ömer,

ne

acaip adamsın ha. İnsan filtreli sigara almaz mı! Mecbur bıraktın bizi
şunu içmeye!

ÖMER hala bozuk, cevap vermez.

SERDAR:

Değilsin! İçme!

ATEŞ:

Bırakacağım zaten. şu iş bir bitsinvallahı de bırakacağım, billahi de
bırakacağım. (Bir nefes çeker ve sigaraya seyretmeye başlar) Ya, ne garip.
Adına tütün dediğimiz bir otu kurutuyoruz, sonra onu kıyıyoruz, sonra
kağıda sarıp yakıyoruz ve dumanını içimize çekiyoruz. Size acaip gelmiyor
mu arkadaşlar. Bana çok acaip geliyor. Valla... Bak (Nefes çeker, dumanı
üfler, tekrar sigarayı seyreder) Ne şimdi bu? Saçma. Vallahi saçma. Bu var
ya bu sigara. Resmen kızıl derililerin insanlıktan intikamı... Resmen
intikamı.

RIFAT:

Sen kesin bırak.

ATEŞ:

Bırakacağım. şu iş bir bitsin, söz bırakacağım.

SERDAR:

Ne ilgisi var şimdi sigaranın bu işle. Bak, tertemiz hava var dışarıda.

Git bir derin nefes çek.

ATEŞ çıkacak gibi olur.

RIFAT:

Ya, çok gerekmedikçe dışarı çıkmayalım arkadaşlar.

SERDAR:

Ya, neyi, kim görecek ki?

RIFAT:

Belli mi olur.

Serdar belinden silahı çıkararak....

SERDAR:

Çeker vururum allahıma.

ATEŞ:

Hoop, hoop...

İçerden LARRY'nin sesi gelir.

LARRY:

It's ready..

VURAL:

Ne çabuk!

VURAL odayı girer, LARRY mektupu bitirmiştir.

LARRY:

You'll send it, won'tcha?

VURAL:

No sweat, as soon as possible.

VURAL elinde mektupla döner, çevirerek okumaya başlar:

VURAL:

Sevgili anneciğim, muhtemelen burada başıma gelenleri duymuşsundur

veya...

VURAL mektubu okurken, SERDAR sürekli elindeki tabancayla oynamaktadır.

Bir ara RIFAT'la göz göze gelirler. VURAL da görür...

VURAL:

...veya duyacaksınız. Ama merak etme.

ATEŞ, sigaranın uzamış külünü burnunun uzuna tutmuş, seyretmekte.

Serdar, silahla küle nişan alır.

SERDAR:

Çıff...

VURAL:

Birkaç güne kadar serbest bırakılacağım. Ben iyiyim. Senin. Larry.

RIFAT:

Nerden biliyor bu bir iki güne kadar serbest bırakılacağını...

VURAL:

Nerden bilecek. Ne yazsardı yani. Anasına yazıyor işte.

Önde kül önce net, sonra arkada nişan almış Serdar ve silahı...

RIFAT:

(Dıştan) Serdar, bırak şunu...

Yakın plan Serdar'ın silahı...

SERDAR:

(Dıştan) Çıuff...

Yine kül önde net, arkada ATEŞ.... Birden bir silah sesi... Uzamış kül yere düşer...

LARRY'nin silah sesi üzerine yerinden fırlaması... Peş peşe RIFAT, VURAL ve ÖMER'in şaşkın bakışları... ATEŞ'in bulunduğu yerden düşmesi... SERDAR'ın dehşet içindeki yüzü... Yakın plan ATEŞ. Alnında bir delik, kan akmakta. SERDAR'ın amorsundan VURAL, RIFAT, ÖMER hızla ATEŞ'in başına toplanırlar. Kamera adeta SERDAR'ın gözü olur. Hatta bir ara netlik gelip gider... VURAL, hemen ATEŞ'in başını tutup dizinin üstüne yerleştirir. Yaraya dikkatlice bakar, başını çevirir. ÖMER'le RIFAT gözgöze gelir. RIFAT eğilir...Elini kurşun yarasına doğru uzatır, çeker...

ÖMER:

(Kısık bir sesle) Nefes alıyor mu?

Ne RIFAT, ne de VURAL cevap veremez. Adeta nutku tutulmuştur her ikisinin

de.

ÖMER:

Ya baksanıza, nefes alıyor mu, almıyor mu?

Cevap alamayınca, eğilir, ATEŞ'in bileğini yakalayıp nabzını dinlemeye başlar...

O andan itibaren kamera SERDAR'ı tesbit etmeye başlar ve konuşmalar dıştan

duyulur. Kamera ağır ağır SERDAR'a yaklaşır.

VURAL:

(Dıştan) Atıyor mu?

ÖMER:

(Dıştan) Bilmem, pek anlayamadım.

RIFAT:

(Dıştan) Şu boğazından şah damarını bulmaya çalışsana...

ÖMER:

Yok atmıyor. Ölmüş oğlum bu. (bağırarak ve SERDAR'ın üzerine yürüyerek)Ne

yaptın lan manyak. Öldürdün lan çocuğu....

SERDAR elinden silahı düşürür... RIFAT elleriyle yüzünü kapar... VURAL, ATEŞ'in başında adeta yıkılır. SERDAR yerinden kalkar, yırtıcı bir hayvan gibi bağırarak sarılı elini cama geçirir... Ardından kafasını duvara vurmaya başlar. RIFAT yetişir, arkadan sarılarak duvardan geri çeker, ama SERDAR kendinden geçmiştir adeta. Bağırmaya devam etmektedir.

RIFAT:

Serdar sus, kendine gel. Sus.

VURAL hala ATEŞ'in başı elinde olduğu yerde kalakalmıştır. ÖMER ise bir yay gibi gerilmiş, sanki fırsatını bulsa SERDAR'a girecek.

SERDAR:

Bırakın beni. Bırakın beni... Ahhh... Bırak.

RIFAT daha sıkı sarılır.

RIFAT:

Serdar. Sus ulan. SUS!

SERDAR yüksek sesle hırıltılar çıkarmaya başlar. RIFAT'ın kolları arasında

kaskatı kesilir... RIFAT hala bırakmamaktadır. SERDAR birden usul usul ağlamaya başlar.

Gevşer... RIFAT kollarını gevşetir. SERDAR döner, ATEŞ'e bakar, ağır ağır ona doğru yürür. ÖMER'in yanından geçerken, ona çarpar, sonra hızla ATEŞ'in üzerine kapaklanır.

SERDAR:

ATEŞ, özür dilerim ATEŞ. Valla isteyerek olmadı ATEŞ. Kalk... Hadi kalk....

FLASHBACK

10-12 yaşlarında iki çocuk dekmancılık oynuyor... Biri diğerini kovalamakta, elindeki su tabancasıyla ATEŞ etmekte... Öndeki 1. çocuk yere düşer...Arkadaşı 2. Çocuk bağıır:

2. ÇOCUK:

Vurdum seni. Vurdum seni ATEŞ.... Vuruldun...

1. Çocuğa yetişir, su tabancasını başına doğrultur, yine ATEŞ eder...

2. ÇOCUK:

Bir daha asla yerinden kalkamayacaksın. Öldün sen pislik. Bittin...

1. ÇOCUK, yerinden kıyıdamamaktadır. 2. ÇOCUK, giderek enDİŞelenir, eğilir, silahıyla dürter.

2. ÇOCUK:

ATEŞ, kalksana oğlum.

1. ÇOCUK'tan ses çıkmaz... 2. ÇOCUK daha da enDİŞelenir...

2. ÇOCUK:

Bana bak, bırak numarayı, hadi kalk...

1. ÇOCUK'tan hala ses yok. 2. ÇOCUK korkuyla ayağa kalkar, etrafına bakınır, ne yapacağını bilemez bir haldedir. Tekrar 1. Çocuğa bakar. O sırada 1. Çocuk birden yerinden kahkaha atarak fırlar. 2. Çocuk fena korkar.

1. ÇOCUK:

Korktun değil mi! Len Serdar, çok korkak bir adamsın ha...

2. Çocuk:

Hadi len, siktir. Sen olsan korkmaz mısın!

FLASHBACK SONU

Tekrar Trafodayız.

SERDAR'ı ATEŞ'in üzerine kapanmış buluruz. VURAL, ATEŞ'in başını bırakarak

geri çekilir ve panonun önünde diz çökerek oturur. SERDAR, ATEŞ'in eli başında

sessiz sessiz ağlamaktadır. RIFAT ve ÖMER de bu durumda ne yapacaklarını bilemez seyretmekte. RIFAT, kararını verir, SERDAR'a yaklaşır, eğilip SERDAR'ı omuzlarından tutarak geri çekmeye çalışır...

SERDAR :

(Ağlayarak) Bırak beni.

RIFAT:

Hadi gel. Tamam. Hadi.

SERDAR:

Bırak beni diyorum sana.

RIFAT:

Tamam, tamam.

RIFAT ayağa kalkar...Olduğu yerde kalır. Kamera herkesi tek tek tesbit eder. Herkes önüne bakmaktadır. Bu arada LARRY de ne olup bittiğini anlamamanın çaresizliği içinde, korkmuş, kımıldamadan, içerden gelen seslerinden birşeyler çıkarmak istercesine dinlemededir.

KARARMA...AÇILMA.

SERDAR bir duvar dibine çökmüş, ağır ağır konuşmakta...

SERDAR:

Bir şey söyleyeyim mi... ben bu acıyla yaşayamam.... yaşayamam... O benim... o benim taa ilkokuldan arkadaşım.... Taa ilkokuldan... Öyle ortak anılarımız vardı ki. (Susuş) Biliyor musunuz, dört gün sonra... doğum günüydü. Yirmi... yirmi üçüne basacaktı. Hepsi, topu topu yirmi iki sene yaşadı yani. Ve öldü. Ben öldürdüm. En yakın arkadaşımı öldürdüm. (Yine ellerini yüzüne kapayarak ağlamaya başlar) En yakın arkadaşımı. En yakın arkadaşımı. Ne yüzle çıkacam şimdi annesinin karşısına. Babasının karşısına. Ablasına... Ne diyeceğim. Kaza mı oldu diyeceğim.

RIFAT:

(Uzun bir aradan sonra) Elbette bir kaza oldu. İsteyerek yapmadın ki! Bu arada ÖMER ayağa kalkar, sinirli sinirli kısa voltalar vurmaya başlar.

RIFAT:

Durumu olduğu gibi kabullenmekten başka çare yok. Anlaştık mı!

ÖMER:

(Voltasına devam ederek ve kendi kendine) Durumu olduğu gibi kabullenmek... Amına koyayım durumunun. Şu halimize bak. Sikeyim böyle durumu...

SERDAR birden başını kaldırıp ÖMER'e bakar, gözleri büyür.

RIFAT:

Küfür edip durma, küfür edip durma. Kes şunu.

ÖMER:

(Kaldığı yerde durarak) Siktir git. Kesşunuymuş. şunun salaklığın yüzünden... şu hale bak... Amına koyayım, şu hale bak!

SERDAR yerinden fırlar, ÖMER'in üzerine atlamaya çalışır...RIFAT önüne geçer....

RIFAT:

Ne oluyorsunuz be. Ömer, otur bir yere...

ÖMER, çaresiz bir yere yaslanır.

RIFAT:

Yeterin be. Sakin olun biraz. (SERDAR'a) Otur şuraya... (ÖMER'e) Sen de kes kesini artık. Oturun ve düşünelim. Ne yapacağımızı düşünelim. Tamam mı!

RIFAT, VURAL'a bakar. VURAL, gözlüğünü çıkarmış, gömleğinin ucuyla silmektedir...

RIFAT:

Ne diyorsun Vural.

VURAL:

Valla bilmiyorum. Hiçbir şey düşünemiyorum.

ÖMER:

Bana sorarsanız, şu içerdeki ibneyi vurup çıkıp gidelim buradan.

VURAL:

Saçmalama.

ÖMER:

Ne saçmalama. Aklına başka bir şey geliyor mu!

VURAL:

Gelmiyor ama çözüm bu değil. Hem öyle Larry'i filan vurmaya çıkar aklından. Biz buraya cinayet işlemeye gelmedik.

ÖMER:

Ne yani, burda oturup öyle bekleyecek miyiz?

RIFAT:

Beklemeyeceğiz tabii, ama öyle birbirimize bağırarak çıkamayız bu işin içinden...

VURAL:

Doğru söylüyorsun, sakinleşmeden vereceğimiz bir karar doğru karar olmayacaktır.

RIFAT:

Bakın arkadaşlar, biz bu eylemi niçin yaptık, onu düşünelim. Niye yaptık, arkadaşlarımızın kurtarılmak için yaptık. Bir kere bunu asla aklımızdan çıkarmayalım. Orada üç arkadaşımız var. İdam edilecekler. Bunu

durdurmak

için yaptık. Meseleye bir kaza sonucu ortaya çıkmış bu durum açısından değil, bu çerçeveden bakalım. Sakin olalım.

VURAL:

Evet, ne olur sakin olalım. Daha işin başındayız. Şu kazayla birbirimize girersek, birbirimizi yeriz o kadar. Başımıza daha neler geleceği belli değil.

RIFAT:

Belki askerle polisle karşı karşıya geleceğiz. Belki silahlar patlayacak. Belki de hiç birimiz sağ kurtulamayacağız bu işten. Bunu bilerek, bunu göze alarak girdik bu işe. Hepimiz gönüllü katıldık. Kimse bizi zorla koşmadı bu işe. Biz istedik. Bu başımıza geleni ve belki de geleceklere göze alarak girdik bu işe. Ne yapalım, bir kaza oldu. (SERDAR'a dönerek) Ne sen, ne de başka birimiz böyle bir şey olsun istemezdik, ama oldu.

VURAL:

(ÖMER'e) Haklısın, belki de bu içerdeki zavallıyı da öldürmek zorunda kalabiliriz, belki ben, belki sen tetiği çekmek zorunda kalabilirsin, ama şimdi hiç mi hiç sırası değil bunun. Bakın bir İngiliz atasözü vardır. Yumurta yı kırmadan omlet yapılmaz diye. Evet, belki, inşallah olmaz ama

bütün olabilecekleri hesaplayarak sakın olalım.

RIFAT:

Benim bir önerim var. Ömer, gitsin, arkadaşlara haber versin.

VURAL:

Olabilir...

RIFAT:

Kaç saatte gidersin.

ÖMER:

Bir, birbuçuk saat tutar.

RIFAT:

Dönüşte bir o kadar. Hadi bir saat de oydu buydu, arkadaşları buldun, bulamadın filan, en geç AKŞAMa bir haber getirirsin. Veya onlar buraya gelir, bilemiyorum. Ama biz burada kalalım ve bekleyelim. Ne diyorsun Vural?

VURAL:

Bence makul. Tamam.

RIFAT, ÖMER ve SERDAR'a bakar. ÖMER, başıyla onaylar, SERDAR ses vermez.

Önüne bakmaktadır.

ÖMER:

Ben o zaman hemen fırlayım.

RIFAT:

Hadi. Ama dikkat et, tamam mı!

ÖMER:

Tamam. Hadi eyvallah.

Tam çıkacakken SERDAR'ın başına gelir, elini omuzuna koyar.

ÖMER:

Kusura bakma. Halledeceğiz.

SERDAR, başını kaldırıpyaşlı gözlerle özrü kabul eder... ÖMER binadan çıkar, koşarak binadan uzaklaşır...VURAL, yerde LARRY'nin yazdığı mektubu

görür, eğilir alır.

VURAL:

Bunun mektubu vardı.

RIFAT:

Boşver şimdi mektubu...

14. OTOMOBİLİN BULUNDUĞU YER/DIŞ/SABAH

ÖMER, hızla otomobile yaklaşır, kapıyı açıp içeri girer, çalıştırır ve yola çıkar...

15. TRAFİK/İÇ/SABAH

RIFAT, SERDAR'ın silahını uzatır.

RIFAT:

Al şunu.

SERDAR:

İstemiyorum.

RIFAT:

Senin silahın bu.

SERDAR:

Hayır, istemiyorum.

RIFAT:

Eee, ne yapacağız peki?

SERDAR:

Ben artık o silaha dokunamam.

RIFAT:

(Belindeki çıkarıp uzatarak) Benimkini al.

SERDAR:

Gözüm silah milah görmek istemiyor.

RIFAT:

Zorlaştırma işimizi Serdar. Tut şunu...

LARRY, bulunduğu odadan seslenir...

LARRY:

I need to go to the bathroom.

RIFAT:

Ne istiyor?

VURAL:

Çiçe gidecekmiş. Amma da işiyor bu herif.

RIFAT:

Sıçıp batırmasın da.

VURAL, odaya girer, koluna girer, kaldırır.

VURAL:

Let's go Larry.

Birlikte binadan çıkarken VURAL sorar:

VURAL:

Do you only have to pee, or?..

LARRY:

I need to take a shit.

VURAL:

Büyük abdesti varmış bunun, nereye götüreyim.

RIFAT:

Ne bileyim? şu aşağıdaki dereye götür...

VURAL ve LARRY çıkarlar...

16. TRAFÖ ÖNÜ/DIŞ/SABAHA

VURAL ve LARRY, binanın önünden geçerek, aşağıdaki dere yatağına doğru giderler. VURAL, elleri bağlı LARRY'yi bayırdan indirmeye çalışır, bir an düşme tehlikesi geçirirler...

LARRY:

Man! My hands are tied.

VURAL:

All right Larry. But be careful. What ever you do, don't try to be smart.

I won't hesitate to shoot.

LARRY:

OK, OK...

VURAL, LARRY'nin ellerini çözer. LARRRY göz bağını da çıkarmaya çalışır.

VURAL:

Hiişt Larry. Don't even think of it.

LARRY:

Ooo, come on! How the hell am I gonna see where to go.

VURAL:

Keep going.

LARRY çaresiz kalır. VURAL, koluna girerek uygun bir yer bulur.

VURAL:

Here were are. .

LARRY huzursuz, olduğu yerde kalır.

VURAL:

Hurry up. Make it quick!

LARRY, çaresiz pantolonunu çözer, çömelir.

17. TRAF0/İÇ/SABAH

Biraz önce bıraktığımız pozisyonda RIFAT, elinde iki silah, SERDAR'inkini dizinin üstüne bırakır. SERDAR, silaha bakar, elini yavaş yavaş uzatır, silahı alır...

SERDAR:

Benim bu yükü yaşamam imkansız... Yaşamam imkansız. Kusura bakmayın...

Silahı kafasına doğru götürür, RIFAT eline atlar, silah ATEŞ alır...

Kurşun bir duvara isabet eder... Bir el, bir el daha, bir el daha...

18. DERE KENARI/DIŞ/SABAH

VURAL, binadan gelen silah sesiyle çömeldiği yerden dikilir, binaya doğru bir iki adım atar...

VURAL:

DON'T MAKE A MOVE!

19. TRAF0/İÇ/SABAH

SERDAR ile RIFAT arasındaki boğuşma devam etmektedir...

20. TRAF0/DIŞ SABAH

VURAL, hızla binaya girer... O sırada SERDAR RIFAT'ın elinden kurtulmuştur,

tıpkı daha önce yaptığı gibi vahşi bir hayvanı andırırcasına bağırarak, silahını oraya buraya ATEŞlemektedir. Nihayet, şarjörde kurşun kalmaz,

boşalan silahı fırlatır atar. VURAL kapı önünde bu manzara karşısında

donup kalmıştır. RIFAT dehşet içinde SERDAR'ı izlemektedir. SERDAR

tekrar,

müthiş bir suçlulukla ağlamaya başlar. RIFAT yanına yaklaşıp, şevkatle

sarılr...

VURAL da yanlarına gelir. SERDAR'ın ağlaması dışında başkaca bir ses çıkmamaktadır. VURAL birden hatırlar, kendi kendine konuşur:

VURAL:

Hiii... Larry!....

21. BİNA/DIŞ/SABAH

VURAL, LARRY'yi bıraktığı yere hızla gelir, ancak Amerikalı yoktur. Koşarak dereye iner, orayı burayı dolaşır, LARRY'den bir iz yoktur.

22. KAYALIKLI DERE YATAĞI/DIŞ/SABAH

LARRY hızla koşmakta...

23. BİNA/DIŞ/SABAH

VURAL camdan seslenir.

VURAL:

Yok. Kaçmış!

24. BİNA/İÇ/SABAH

Bunu duyan RIFAT adeta yıkılır.

RIFAT: (SERDAR'a)

Burada bekle...

Hızla dışarı çıkar.

25. BİNA/DIŞ/SABAH

VURAL'ın yanına gelir.

RIFAT:

Nasıl yok. Fazla uzağa gidemez.

26. KAYALIKLI DERE YATAĞI/DIŞ/SABAH

LARRY hızla koşmakta...

28. BİNA ÖNÜ/DIŞ/SABAH

RIFAT:

(şelale tarafını göstererek) Bu tarafa kaçamaz.

VURAL:

Olsun ben bir bakayım.

RIFAT:

Ben şöyle gidiyorum.

VURAL:

Tamam ben sana yetişirim.

VURAL, şelale tarafına bakar. RIFAT dere yanındaki yol boyunca koşmaya başlar...

29. DERE VE ORMAN/DIŞ/SABAH

LARRY, dere kenarından ormana dalar...

30. DEREBOYU/DIŞ/SABAH

VURAL RIFAT'ın biraz önce geçtiği yolda koşuyor.

31. ORMAN/DIŞ/SABAH

LARRY, orman içinde koşuyor.

32. DERE VE ORMAN/DIŞ/SABAH

RIFAT, biraz önce LARRY'nin geçtiği yerde...

33.ORMAN/DIŞ/SABAH

LARRY, kaçmakta... Çılgınlar gibi koşmakta... RIFAT takipte... VURAL da orman da...

Onlar da deliler gibi koşmakta... Kısa bir süre sonra RIFAT LARRY'yi görür.

RIFAT:

LARRY... Stop....

RIFAT'ın sesini duyan LARRY, telaşla kaçmaya devam eder, tökezler...

RIFAT

iyice yaklaşır... Durur, nişan alır, ATEŞ eder... Kurşun bir ağacın kabuğunu sıyırır.

Silah sesi ormanda yankılanır...İkinci silah sesini VURAL'ın yüzünde duyarız.

Çok uzak değildir sesin geldiği yer... Hızla oraya doğru koşmaya başlar...

RIFAT'ı görürüz... Koşar, tekrar nişan alır ve ATEŞ eder. LARRY, baldırından vurulur, yere kapaklanır... RIFAT üzerine koşar, silahını üzerine doğrultur. Nefes nefesedir...

RIFAT:

Niye kaçıyorsun lan ha, niye kaçıyorsun!

VURAL yetişir... RIFAT hala bağırmaktadır. LARRY de ayağını tutmaktadır.

VURAL:

Sakin ol. Yakaladık işte... Get up Larry.

LARRY:

I can't. I've been hit.

VURAL elindeki silahı RIFAT'a verir ve LARRY'nin ayağına bakmak üzere yaklaşır...

VURAL:

şunu tutar mısın... (LARRY'ye) Let's take a look..

VURAL yaraya bakar. Kurşun bacağını sıyırmıştır.

VURAL:

You're all right Larry. Don't worry. We'll fix you up.

Birden biri konuşur. Bir ORMAN BEKÇİsidir bu...

BEKÇİ:

N'oldu hemşerim. Geçmiş olsun.

Dördüncü bir şahsın ortaya çıkması üzerine VURAL ve RIFAT beyinlerinden

vurulmuşa döner. Birbirlerine bakarlar. LARRY eli silahlı başka birini görünce fırsat bilir ve başlar bağırmaya:

LARRY:

HELP! HELP!!!

VURAL, eliyle LARRY'nin ağzını kapamaya çalışır.

VURAL:

Shut up trap Larry, shut up.!

VURAL'la LARRY arasında bir boğuşma başlar. LARRY bağırmaktadır.

LARRY:

HELP!

BEKÇİ:

(şaşkın) Ne oluyor kardeşim. Adam mı boğazlıyorsunuz.

RIFAT elindeki silahlardan birini BEKÇİye, diğerini LARRY'ye yöneltir.

RIFAT:

Sen bu işe karışma.

BEKÇİye doğru silahını kaldırıp, nişan alır. VURAL'la LARRY arasındaki boğuşma devam etmektedir. LARRY fırsatını buldukça bağırmaktadır.

LARRY:

HELP.

VURAL:

Cut it out Larry. Shut your mouth!

BEKÇİ de RIFAT'ın bu hareketi üzerine silahına davranır.

BEKÇİ:

Ula yoksa siz... siz bu amerikalıyı kaçıran anarşit misiniz ula!

RIFAT:

Sen karışma dedik bu işe. Neysek neyiz.

VURAL, BEKÇİ ile RIFAT'ın restleşmesi üzerine LARRY'yi bırakır...

VURAL:

You keep quiet!..

Ayağa kalkar, RIFAT'a bakar. Rifat Vural'ın silahını ona verir. Rifat doğrulttuğu silahı indirerek BEKÇİ'ye yönelir. BEKÇİ RIFAT'ın kendisine geldiğini görünce

tüfeğini ona yöneltir.

RIFAT:

Babacım, indir şu tüfeği. İndir de konuşalım.

BEKÇİ:

Ula tek dur. Kıyımdama. (RIFAT durur) Neyi konuşacaz. Adam boğazlıyorsunuz

be.

RIFAT:

(Tekrar bir adım atar) Bak, dinle bir hele...

BEKÇİ geriye bir adım atar. VURAL ne yapacağını bilemez. Bir yandan da LARRY'yı kollamaktadır. LARRY bağırmaktan vazgeçmiş, sonucu beklemektedir.

RIFAT küçük adımlarla BEKÇİye yaklaşır.

RIFAT:

Bi dinle bak.

BEKÇİ:

Gelme üstüme.

RIFAT olduğu yerde durur. Ellerini teslim oluyormuş gibi kaldırır.

RIFAT:

Tamam, tamam... Sakin ol...

BEKÇİ yeniden bir adım geriye atar, ayağı takılır, bir ara sendeler... Tam kendini toparlayacakken RIFAT aniden BEKÇİNİN üzerine atlar.... BEKÇİ silahını ATEŞLER. RIFAT acıyla yere yıkılır.

RIFAT:

Ahh...

VURAL iki silahını birden BEKÇİYE DOĞRULTUR ve peş peşe ATEŞ eder.

BEKÇİ sırtüstü yere yıkılır. Vurulmuştur.

RIFAT:

(Ne yaptın der gibi) VURAL!!

VURAL sinir ve korkudan titremektedir. Ne yaptığını bilmez bir haldedir. Cevap veremez... Yere çömelir, ellerini yüzüne kapar... RIFAT VURAL'a doğru yönelmek ister, acıyla olduğu yerde kalır... Karnına bakar, kan içindedir...

RIFAT:

şimdi boku yedik...

VURAL ayağa kalkar, RIFAT'a yönelir...

VURAL:

Sen iyi misin?

RIFAT cevap veremez. VURAL birden LARRY'e döner, bağırmaya başlar:

VURAL:

Why the fuck did you pull that!

.

Bu arada silahını da LARRY'e doğrultur. Üstüne doğrultulan silahın verdiği korkuyla LARRY şaşkın, ne diyeceğini bilemez, kısık kısık sesler çıkarır...

LARRY:

I... I....

VURAL çıldırmıştır... RIFAT bunun farkına varır.

RIFAT:

Benim fazla bir şeyim yok. Dur, dur bir dakika... Sakin ol. Lütfen sakin ol. Dur, şimdi bir çaresini buluruz. Dur...

VURAL hala ne yapacağını ve ne diyeceğini bilemez bir halde.

RIFAT:

Sen önce (LARRY'i göstererek) şunla geri dön, Serdar'ı git, buraya getir.

VURAL:

Seni burada mı bırakacam?

RIFAT:

Serdar'ı al buraya getir. şunu götür önce trafoya...

Vural hala tereddütte...

RIFAT:

Hadi...

VURAL:

Peki.

VURAL LARRY'e yönelir...

VURAL:

Hurry up, we are getting out of here! Don't do anything stupid, all right!

LARRY:

OK. OK!

LARRY, ayağa kalkar, VURAL'a bakmaktadır. Ellerini kaldırır. Artık tamamen

teslim olmuştur.

RIFAT:

Hadi götür şunu. Ben buradayım.

En iyi çarenin bu olduğunu kabul eden VURAL LARRY'nin koluna girer, onu çeker... Giderlerken...

VURAL:

Merak etme. Hemen döneceğiz...

RIFAT yanına düşmüş, silahı eline alır, öteki eliyle de karnını tutar.

RIFAT:

Tamam, ben dayanırım.

VURAL LARRY'nin kolundan çekerek adeta koşmaya başlar.

LARRY, ayağındaki yaradan ötürü ona yetişemez.

VURAL:

Come on Larry. Run!

LARRY, çaresiz, acı içinde tek bacak koşmaya başlar...Daha önce tanıdığımız mekanlardan geriye dönüş. VURAL LARRY'yi çekiştiriyor. Daha sonraki planlarda omuzlamış koşturmakta... Yüzü dehşet içindedir...

33. TRAFİ/DIŞ/SABAH

SERDAR, binanın önüne oturmuş, elleri başı arasında. Seslere dönüp bakar, VURAL ve sırtındaki LARRY'i görür. Ayağa fırlar, yanlarına gelir...

SERDAR:

Ne oldu?

VURAL:

(Nefes nefese) Boşver şimdi, yardım et.

SERDAR:

Yaralı bu.

VURAL:

Evet, yaralı.

SERDAR, LARRY'yi VURAL'ın omuzundan indirir, koluna girer, binaya doğru giderlerken...

SERDAR:

VURAL ne oldu?.. Rifat nerde?

VURAL:

Ormanda. Bizi bekliyor?

SERDAR:

Niye? Niye bekliyor?

VURAL:

Yaralı. Yaralandı.

SERDAR:

Nası yaralandı.

VURAL:

Bırak şimdi. Anlatırım. Acele et.

Binaya gelmişlerdir.

34. TRAFİK /İÇ/GÜN

Binaya girerler... SERDAR hala sorular sormaktadır.

SERDAR:

Nasıl yaralı. Anlatsana Vural.

VURAL:

(Sert) Dedim ya yararlı. Acele etmesek ölür.

SERDAR "ölür" lafıyla sarsılır. Kalakalır. VURAL LARRY'yi bir kenara çeker...

LARRY'nin korkusu devam etmektedir.

VURAL:

şunu bağlayalım. İp bi şey bul. Gözbağı vardı bunun.

SERDAR getirdikleri koliye yönelir, açar, arar, bir ip çıkarır.

VURAL:

Getir şunu.

SERDAR emri yerine getirir. VURAL, iple LARRY'nin ellerini ayaklarını bağlamaya başlar.

35. ŞEHİRLERARASI YOL/DIŞ/GÜN

ÖMER, otomobili sürmekte. Otomobilin içinden yol... İleride jandarma yolu

kesmiş,

gelen otomobilleri çevirmekte... ÖMER heyecanlanır... Eli belindeki silaha gider...

Jandarma ÖMER'in otomobiline de dur demektedir... ÖMER'in tereddüt içindeki yüzü... Otomobil yavaşlar...Jandarma "sağa çek" der gibi bir işaret yapar...

Yol kenarında bir jip. Bir astsubay. Jandarmalar. Elllerinde tüfekler...

ÖMER'in kararlı yüzü. Süratle gaza basan bir ayak. Otomobil birden tekrar yola dönerek hızla uzaklaşır... Jandarmalar şaşkın. Hemen davranırlar.

Biri tüfeğini doğrultur.

JANDARMA:

Duuur!

Ardından bir el ATEŞ eder... Astsubay jipe koşup telsizi eline alır...

ÖMER hızla uzaklaşmaktadır.

36. ORMAN/DIŞ/GÜN

VURAL ve SERDAR birlikte ormanda koşmakta.

37. OLAY YERİ/DIŞ/GÜN

RIFAT yerde. Karnı kan içinde... VURAL ve SERDAR yanlarına gelir. SERDAR hemen RIFAT'ın yanına koşar. RIFAT'ın yanında dizlerinin üstüne çöker. RIFAT'a bakar. Gördüğü manzara karşısında gözlerini yumar, elini suratına götürür.

RIFAT:

Merak etme iyiyim.

SERDAR, RIFAT'ın omuzlarından tutarak kaldırmaya çalışırken, birden Bekçiyi görür. Gözleri büyür.

SERDAR:

Bu da kim?

VURAL:

Söyledim ya sana, biri çıktı karşıımıza diye.

SERDAR:

Ölmüş mü bu.

VURAL:

Evet.

SERDAR:

Biz mi öldüü---

VURAL:

(Sert, kendine gel diyen bir tavırla) Evet biz öldürdük. Ben öldürdüm.

SERDAR RIFAT'ı bırakır, ayağa kalkar, sırtını dönerek bir iki adım uzaklaşır...

SERDAR:

Ha siktir ya... Ha siktir ya...

RIFAT arkasından seslenir.

RIFAT:

SERDAR!

SERDAR döner...

SERDAR:

Ne!

RIFAT:

Kendine gel diyorum Serdar! Kendine gel.

SERDAR yere çöker... VURAL hızla yanına gelir.

VURAL:

Serdar, lütfen. Lütfen. Hadi, sen Rıfat'ı al, ben de şu bekçiyi. Trafoya dönelim.

SERDAR çaresiz, ayağa kalkar, RIFAT'ın yanına gider.

SERDAR:

Hadi, gidelim.

SERDAR RIFAT'ı kucağına alır.

SERDAR:

Merak etme. İyileşeceksin.

RIFAT:

Biliyorum.

O sırada VURAL da BEKÇİyi kucaklamaya çalışır.

RIFAT:

Dikkat edin, üstünüze fazla kan bulaşmasın...

SERDAR, kucağında RIFAT, ardında kucağında BEKÇİ, VURAL yürümeye başlarlar...

38. ORMAN/DIŞ/GÜN

Daha önce gördüğümüz yerlerden tekrar geçerler... SERDAR kendi kendine söylenmektedir.

SERDAR:

Hep benim yüzümden. Hep benim yüzümden.

RIFAT:

Saçmalama. Oldu bir kere.

SERDAR:

Hayır. Benim yüzümden. Benim.

RIFAT:

Ömer AKŞAMA kadar döner. Herşeyi hallederiz.

39. BİR ASKERİ BİRLİKTE KOMUTAN ODASI/İÇ/GÜN

Bir subay, selam vererek odaya girer.

SUBAY:

Komutanım, araba çalıntıymış. Amerikalının kaçırıldığı gün çalınmış. Bu olayla bir ilgisi olabilir diyorlar.

Komutan kalkar.

KOMUTAN:

Onlardan biri olabilir mi?

SUBAY:

Olabilir komutanım. Üstünden öğrenci kimliği çıktı. Üniversite öğrencisi.

KOMUTAN:

Olabilir de olmayabilir de. Her öğrenciye anarşist dersek. Benim de oğlum üniversitede. Sıkıştırın bakalım biraz.

SUBAY:

Sorgu için Ankara'dan geliyoruz dediler.

KOMUTAN:

Hiçbir şey söylemiyor mu?

SUBAY:

Hayır, söylemiyor.

40. ODA/İÇ/GÜN

Komutan, ardından da subay odaya girerler. ÖMER bir sandalyeye oturmuştur.

41. TRAFİK/İÇ/GÜN

Gelmişlerdir. Geldiklerini gören LARRY, ağzı kapalı bir takım sesler çıkarır...

RIFAT sert bir sesle bağıırır...

VURAL:

Sus lan... Ne işler açtın başımıza zaten.

SERDAR, RIFAT'ın rahat edebileceği bir yer hazırlamaktadır.

SERDAR:

Benim yüzümden. Benim yüzümden...

RIFAT:

Ya, Serdar, yeter.

SERDAR:

Tamam, tamam. Çok sancın var mı?

RIFAT:

Yok, yok. İyiyim şimdilik.

Uzun bir sessizlik. Herkes olduğu yere yığılıp kalmıştır...

SERDAR:

Ha, siktir, benim üstüm kal içinde.

VURAL da üstünü kontrol eder.

VURAL:

Benim de öyle.

RIFAT:

Daha fazla kurumadan gidin hemen yıkayın bence.

SERDAR:

Ya nasıl bu kadar sakin olabiliyorsunuz anlamıyorum... Ulan ortada iki ceset var ve biz gömlek yıkamaya gidicez, öyle mi! Gömleklere yıkıyacağız, kan gidecek, öyle mi! Sizi anlamıyorum. Asla anlamıyorum. Biz bu kadar duygusuz muyuz. Ha, Vural söylesene, duygusuz muyuz. Yarım saat içinde (RIFAT'a) Sen yaralısın. Bu yaralı. Ne bok yicez söylesenize arkadaşlar.

RIFAT:

Ne yapalım istiyorsun?

SERDAR:

Bilemiyorum. Hiçbir şey düşünemiyorum. Aklıma garip garip şeyler geliyor.

VURAL:

Ne gibi?

SERDAR:

Çekip gidelim buradan. Sen fena yaralısın. Ciddi korkuyorum. Harbiden korkuyorum. Ve bunu söylerken asla utanmıyorum.

VURAL:

Nereye gideceksin bu halde. Ha?

RIFAT:

Serdar, bak Ömer gelecek. Arkadaşlar gelince... herşey tekrar yoluna girer.

SERDAR:

Ne yoluna girecek Rıfat. Yoluna girecek olan ne? Bu saatten sonra ne yoluna girebilir ki! Ömer gelecek! Gelsin... Ne değişecek. Sen kan kaybından ölmek ne demek duydun mu hiç. Durumun ciddi. Hem de çok

ciddi.

Seni de mi kaybedelim. Ha, ölmek mi istiyorsun.

RIFAT:

Hayır, ölmek istemiyorum tabii.

SERDAR:

O zaman bakın ne yapalım. Ben Rıfat'ı alıp yola çıkayım. Birileri bizi görüp hastaneye götürür. Sonra da ben gidip teslim olurum. Amerika'lıyı ATEŞ'le ben kaçırmıştım, derim. Aramızda tartışma çıktı, onu vurdum, derim. Rıfat da bizi iknaya gelmişti, yapmayın, deyince onu da vurdum derim. Herşeyi üstüme alırım. Yatarım, çıkarım. Bu ayıbımı da böylece temizlerim.

RIFAT:

Saçmalama.

VURAL:

Hakkatten saçmalama.

SERDAR:

Zaten başka türlü vicdan azabından kurtulmam mümkün değil arkadaşlar. Mümkün değil. Bir an için kendinizi benim yerime koyun. Bir arkadaşını vuruyorsun. Hem de bin yıldır, tanıdığın, çok sevdiğin bir arkadaşını vuruyorsun. Bi sürü şeyi paylaştığın bir arkadaşının ölümüne neden oluyorsun. Saçmalıyormuşum. Evet, saçmalıyorum. Daha başka ne bekliyorsunuz ki. Saçmalıyorum. Ve daha fazla saçmalamak istemiyorum. Mantıklı olanı yapalım diyorum. Bu işten başka türlü paçamızı kurtaramayız

arkadaşlar. Hiç olmazsa bu saatten sonra saçmalamayalım. Denedik, olmadı.

Kimse böyle olsun istemezdi. Ama ben bir hata yaptım. Hem de vahim bir hata yaptım ve iş boka sardı. Cezasını çekmeye hazırım. Hadi Rıfat, kalk, kalk gidelim.

VURAL, RIFAT'a bakar... RIFAT bir an ne diyeceğini bilemez. SERDAR üstelemektedir. Hatta RIFAT'a yaklaşıp kucaklamaya kalkar. VURAL'ın gözü RIFAT'tadır.

RIFAT:

Otur yerine Serdar.

SERDAR:

Hadi, gidiyorum.

RIFAT:

Serdar, otur diyorum sana.

SERDAR: Oturmazsam ne olur? Ha, ne olur. Vurur musun beni. Hadi vur.

Vur.

Zaten bana sorarsan en temiz yol bu. Vur. Hadi Vur.

VURAL, SERDAR'ı kolundan çeker.

VURAL:

Serdar. Lütfen. Dur. Dur.

SERDAR:

Durmam Vural. Rıfat'ı götürüyorum. Geliyorsan, gidiyoruz. Yok, gelmiyorsan

ben gidiyorum. (Rıfat'a) Seni kurtaracağım. En azından seni kurtaracağım.

RIFAT:

(Oyun oynarcasına) Nerden bilelim seni kaçıp gitmek istemediğini?

SERDAR:

Kaçıp gitmek mi. Haa.. Kaçıp gitmek mi. Sen ne dediğini biliyor musun? Kaçıp gidicem öyle mi?

RIFAT:

Ne bileyim. Bana öyle geliyor. Kaçıp kurtulmak istiyorsun gibi geliyor.

SERDAR:

Sen beni yanlış tanımışsın Rıfat. Korktuğumu sanıyorsun. Hayır korkmuyorum. Önerdiğim şey sence korkaklık mı! Hey yarabbi, ne hallere düştük. Demin saçmalıyordum, şimdi de korkağım, öyle mi! Korkağım!... Tamam öyleyse. Kalıyoruz. Dibine kadar gidiyoruz. Dibine kadar. Elle gelen

düğün bayram. Tamam. Hepimiz kalıyoruz. Ne olacaksa olsun. Öyle mi!

Tamam.

Kalıyoruz. Sen yakında ölürsün, seni de gömeriz. Sonra. şu askeri de vururuz. Nasıl olsa kurşunlardan biri bir yerlerden seker, birimiz daha gideriz. Sonra?

RIFAT:

Ne demek istiyorsun?

SERDAR:

Hiçbir şey demek istemiyorum. Sadece aklımızı başımıza toplayalım diyorum.

RIFAT:

Evet, doğru söylüyorsun, aklımızı başımıza toplayalım.

Serdar çaresiz bir yere çöker kalır. Uzun bir sessizlik...

VURAL:

Bi şey soracam. ATEŞ'le şu herifi ne yapamaz?

RIFAT:

şu aşağıda mahsen gibi bir yer vardı. şimdilik oraya götürün. Hele ATEŞ'e hiç bakamıyorum.

SERDAR:

Gözümüzün önünden kaldırmakla ne hal olacak. Kafandan atabilecek misin?

VURAL:

Bence doğru söylüyor Serdar. En azından böyle ortalıkta kalmasınlar. Biri filan gelirse.

SERDAR:

İyi de... Siz bilirsiniz...

VURAL:

Hadi, gel aşağıya taşıyalım.

SERDAR:

Ben ATEŞ'e dokunamam.

VURAL:

Şıçtırtma dokunamamdan. Ben tek başıma mı halledeceğim.

SERDAR:

Dikkatli konuŖ... Yeter be.

RIFAT:

Ŗii, arkadaŖlar, ne oluyor size be. Kendinize gelin. Ben yardım ederim.

RIFAT yerinden doğrulmaya alıŖırken SERDAR atılır.

SERDAR:

Tamam, tamam. Sen kal, ben yardım ederim. Özür dilerim, ne dediğimi bilmiyorum artık.

SERDAR kalkar, baŖı önde ATEŖ'in cesedine yaklaŖır.

SERDAR:

Ben ayaklarından tutarım.

RIFAT uyarır:

RIFAT:

Önce dıŖarıyı bir kontrol edin.

VURAL:

Halkısın.

VURAL, camdan dıŖarı bakar, kimseler yoktur. Kapıya gelir, dıŖıra çıkar, etrafı dikkatlice yoklar. İçeri gelir. SERDAR ATEŖ'in ayak dibinde baŖı önde durmaktadır. VURAL ATEŖ'i koltuk altlarından tutar, birlikte taŖımaya baŖlarlar.

42. TRAFO/DIŖ/GÜN

SERDAR ve VURAL ATEŖ'i binanın altına doğru taŖırlar. VURAL bir yandan da

yine etrafı kontrol etmektedir. Binanın altına iniŖ bir halli zordur.

Ancak indirirler. Dehliz gibi bir yerdir geldikleri.

SERDAR:

Buraya mı koyacağız.

VURAL:

Ne bileyim...

SERDAR:

Vural, vazgeçelim bu iŖten. Burası olmaz. Bir hayvan filan gelir, bir zarar verirse.

VURAL:

Ŗimdilik buraya koyuyoruz. Ömer geldiğinde arabaya koyar götürürüz. Ne olur zorluk ıkarma. Hepimiz çok gerginiz. Biliyorum, vicdan azabı çekiyorsun. Ama o hepimizin arkadaŖıydı. Ve nelere mal oldu bak. Ben de birini vurdum.

ATEŖ'i bir köŖeye bırakırlar.

VURAL:

Hadi gel, Ŗu bekçiyi de indirelim.

Elini omuzuna atar, birlikte dehlizden çıkarlar. Yukarı tırmanırken VURAL SERDAR'a dostça elini uzatıp yardım eder. Binaya girerler.

43. ASKERİ BİRLİKTE ÖMER'İN BULUNDUĞU ODA/İ/GÜN

ÖMER bir sanladelyeye oturtulmuŖ. Bu kez baŖında bir sivil durmakta... İki

sivil de izlemekte.

1. SIVİL:

Hemşerim söyle neredeler?

ÖMER:

Kim neredeler.

1. SIVİL:

Ulan bırak şu salak numaralarını. Nereye götürdünüz lan elin adamını. Ulan

rezil ettiniz lan Amerikalılara bizi.

ÖMER:

Niye rezil oluyormuşsunuz ki! Hem kim dedi onlara Türkiye'ye gelin diye.

1. SIVİL:

Aha. Abimin devrimci damarları kabardı. Uyanıksın ha. Kendi ağzıyla ele verdin lan kendini.

ÖMER:

Benim olayla alakam yok. Ben gezmek için çaldım o arabayı.

1. SIVİL:

Siktir. Gezmek için çalmışmış. Ulan kim inanır lan sana. Siyasal öğrencisi beyimiz, Ankara'da bir araba çalıyor, gezmek için buralara geliyor. Başka yerde gezer lan araba çalan. Allahın dağında işin ne?

ÖMER:

Burada da gezerim, orada da.

2. SIVİL:

Bak aslanım, ezdirme kendini. Daha gençsin. Bizim de işimizi zorlaştırma.

ÖMER cevap vermez...

44.TRAFO YAKININDAKİ GÖLCÜK/DIŞ/GÜN

SERDAR ve VURAL, suyun kenarında üstlerindeki kanlı gömlekleri çıkarmış, yıkıyorlar. Vural suyun kenarına çömelmiş, yıkamaya devam ediyor, Serdar elinde ıslak gömlek hırsla silkeler...

SERDAR:

Hadi be Ömer... Ne cehennemdesin. (Vural'a) Sana bir şey söyleyeyim mi...

VURAL:

Söyle...

SERDAR:

Bu işin hesabını kimseye veremeyiz, biliyor musun!

VURAL:

Nasıl veremeyiz.

SERDAR:

Ne diyeceğiz insanlara...

VURAL:

"İnsanlara"dan kastın ne?

SERDAR:

Önce arkadaşlarımıza tabii ki...

VURAL:

Olayı başından sonuna kadar anlatırız.

SERDAR:

Anlayacaklar mı bizi.

VURAL:

Neden anlamasınlar.

Kısa bir sessizlik...

SERDAR:

Ya, ciddi ben anlamıyor musun, yoksa...

VURAL:

Benim karnım acıktı...

Bu alakasız cevap karşısında Serdar gülümser, kabullenir... Bir süre sonra...

SERDAR:

Benim de...

VURAL:

şunları bir yere asalım, sonra yeriz.

SERDAR:

Peki...

Çalılıklardan birine gömleklerini sererek binaya gelirler...

45. TRAFİ /İÇ/GÜN

İçeri girerler...

SERDAR:

(Rıfat'a) İyi misin?

RIFAT:

Evet... Fena sayılmaz...

VURAL:

Acıktın mı?

RIFAT:

Hayır bir şey istemiyorum.

Vural kolilere yönelirken...

SERDAR:

Ben de istemiyorum.

VURAL:

Demin acıkmıştın...

SERDAR:

Hayır, istemiyorum.

İç odadaki Larry seslenir:

LARRY:

(Dıştan) Look, would you please take me to the bathroom?

SERDAR:

Yine mi çiş gelmiş bunun.

VURAL:

Evet. (Larry'e) O.K. Larry, wait a second. Are you hungry?

LARRY:

No. I just wanna take a leak.

VURAL:

O.K.

Vural, koliden ekmek arası bir şey hazırlar...

VURAL:

Ben şunu bi dışarı çıkarayım.

RIFAT:

Dikkat et.

VURAL :

Merak etme...

İç odaya gidip Larry'i çıkarır.

VURAL:

I hope you are not going to try anything again.

LARRY:

Not with this leg!

VURAL:

Don't exaggerate...

Dışarı çıkarlar... Larry, kanlar içindeki Rıfat'ı görür, gözleri büyür...

Serdar ve Rıfat kalmıştır. Serdar dikkatli, kelimelerini seçerek konuşmaya başlar...

SERDAR:

Çok enDİŞeleniyorum.

RIFAT:

Beni merak etme.

SERDAR:

Onun dışında... Yani bu işin hesabını nasıl vereceğiz.

RIFAT:

Bir tek halkımıza hesap veririz biz. Onun da hesabını veririz.

Bu kararlılık karşısında Serdar yeni pes eder...

46. DERE KENARI DIŞ/GÜN

Larry ayakta işemekte, Vural çömelmiş elindeki ekmeği yemekte... Larry çişini bitirir, cebinden bir Camel paketi çıkarıp Vural'a tutar...

LARRY:

You want a smoke??

VURAL:

Later. Let me finish this.

Larry sigarasını yakar... Paketin üstüne bakarak...

LARRY:

You know, before I got here I thought Turkey was an Arab country.

VURAL:

O yeah, why is that?

LARRY:

Because of this packet. Look at that. You got a camel, pyramids, a palm tree... Underneath, it says Turkish -American blend. That's it man.

VURAL:

What else did you know about Turkey?

LARRY:

Not much. The first day I got here I was real surprised. It was like being in Europe, kind of familiar. It wasn't like how I pictured an Arab country to be.

47. TRAFİK İÇİ/GÜN

SERDAR:

Veririz diyorsun da nasıl vereceğiz.

RIFAT:

Bak, bir savaş veriyoruz. İkinci bir kurtuluş savaşı veriyoruz. Elbette bu savaş sırasında kayıplar olacak. Kan akacak. Bu olmak zorunda. Hiçbir devrimci kan akıtmak istemez ama, hiçbir iktidar da iktidarını "al bu senin olsun" demez. Bak, biliyorum, senin bakımından zor bir durum. Ama yapacak bir şey yok. Yani, yarın benzer bir eylem yapmak gerekse ve sana görev verilse kabul etmeyecek misin?

SERDAR:

Ne yalan söyleyeyim, düşünürüm.

RIFAT:

Bak, zaman en iyi ilaçtır. Unutursun demiyorum ama acısı dinen bir zaman sonra. Hem tarih önünde haklı olan biziz. Nasıl ki, 1920'lerde Kuvay-i Milliler İzmir Valisinin oğlunu kaçırıp 50 bin altın almışlar, nasıl ki civardaki paralara el koymuşlar, biz de bunu yapıyoruz. Şimdi fidye istemiyoruz, karşılığında arkadaşlarımızı kurtarmak istiyoruz. Tarih, daha önce bunları yapanları haklı çıkarmadı mı? Eminim, bu arada bunun gibi olaylarda kazalar olmuştur. Tıpkı bizim durumumuzdaki gibi mi olmuştur, başka türlü mü olmuştur, ama olmuştur. Silah taşıyorsun. Tetiğine dokunuyorsun, patlıyor. Bazen hedefini şaşar, şaşabilir. Ne bileyim, henüz sonuna gelmedik. Polisler karşı karşıya gelebiliriz. Onlara kurşun sıkmak zorunda kalabiliriz. Tıpkı İstanbul'un işgali yıllarındaki gibi İngilizlere ve Osmanlı polislerine Karakol Teşkilatı üyelerinin sıkıldığı gibi. İnan ki onlar hangi amaçla sıkıyıkla, bugün de biz aynı amaçla sıkıyoruz. Bak, bu bir savaş. Kurbanları da olacak tabii. Niçin anlamıyorsun.

48. DERE KENARI DIŞI/GÜN

LARRY:

Your friend isn't looking too good. He better see a doctor quick.

VURAL:

If you hadn't tried to escape he wouldn't have been shot.

LARRY:

So it's my fault.

VURAL:

I'm saying it wouldn't have happened if you didn't try to run away.

LARRY:

You know before I got drafted I was in deep shit. I was kind of glad to get into the army.

VURAL:

What kind of shit?

LARRY:

Nothing major, but I'm no stranger to guns.

VURAL:

You mean you killed a guy or something?

LARRY:

No but, a few of my friends had bought it. And how do you like that, I got away. I'm not in active service. When I got back I said I would set up a new life. Then you guys nabbed me. Just like that I found myself surrounded by gunmen.

VURAL:

We kidnapped you just because you are an American.

LARRY:

Whichever way, what the fuck! And what's your story?

VURAL:

Never mind about me...

LARRY:

Your English is really good. How did you learn?

VURAL:

At school.

LARRY:

You are fluent, man.

VURAL:

It's not just your language, I know other things as well.

LARRY:

Like what?

VURAL:

Like your whole history. I know about your war of independence against

the

English as well as the independence movements that your country has suppressed. Vietnam for instance. What you have done to the people of the

middle east for example. The native Americans for example.

LARRY:

Hey look at me, man. I'm black. What do you think all that shit has to do with me? I'm just a fucking private. I just do what I'm told.

VURAL:

Come on Larry. That's what the pilot who bombed Hiroshima said. You

know

that don't you? Follow orders, do your duty, and no matter what don't ask questions. Just do as you are told. Hundreds of thousands of people died because those pilots were just doing their duty. It's that simple ha?

49. TRAFİK İÇİ/GÜN

SERDAR ve RIFAT konuşmaya devam etmektedirler.

RIFAT:

Ne gibi benzerlik bir benzerlik mi var, bak sana anlatayım. Şimdi hatırlamıyorum ama, bir yerde okumuŐtım, Tũrkiye'nin başında bir Hatay meselesi var. Mustafa Kemal lũmũnden bir ya da iki yıl önce ne diyor biliyor musun bir gũn? Diyor ki, ben gizlice Hatay'a geeeğim ve oradaki çetelere katılacağım, diyor. Adam Cumhurbaşkanı. Makamını bırakıp,

gizlice

Hatay'a girmekten bahsediyor. Tıpkı Che gibi. Adam Kũba'da bakan. Ne yapıyor, bırakıyor bakanlığı, topluyor tası tarağı yallah başka ũlkelere. Aynı Şey değil mi? Sen mevki makam sahibi olmuŐsun, ama bu seni

kesmiyor,

dũnyanın başka yerlerindeki sorunları zömek ũzere, hem de gizlice gidiyorsun. Aynı Şey. Aynı Şey.

50. TRAF0/İ/GŪN

VURAL ve LARRY konuşmaya devam ediyor...

LARRY:

Why are you going about it like this? As the good doctor King said(You know Martin Luther King?): "violence breeds violence".

VURAL:

Hey you are right. But they forced us into this.

LARRY:

Who are you talking about?

VURAL:

I mean the state. They drove us totake up arms. Look at what happened

when

youths protested the presence of the sixth fleet by pushing sailors off the quay into the sea. The protestors were attacked by reactionaries and the police. They were working hand-in-hand. In İstanbul there's this big square , it's called Taksim. The blood of our friends still stains the pavement there. They also attacked the universities. Police... Fascists together... In taking up guns in self- defence we found ourselves in the middle of an armed struggle. As I always say, once you have drawn the pistol... that's it. In such a situation no one knows who will get hit, where it will all end.

LARRY:

All right man, since you put it like that I get your point.

But hey, how's your kidnapping me gonna stop your friends' execution. Do you really believe it will do any good?

VURAL:

I don't know. Yet if there is one thing I do, it is that our friends are innocent.

LARRY:

Innocent?!! You got to be joking!

VURAL:

Look Larry. They did not kill anybody. They were just chosen as scape goats by the state. That's it.

LARRY:

But you are gonna kill me. Ain't that so?

VURAL:

I hope we won't have to. .

LARRY:

I hope... I hope... Since you are not gonna kill me, "if" you are not gonna kill me...

VURAL:

I did not mean it that way. The worst thing for the political activist is indecision. If this operation fails than the next ones....

LARRY:

O.K., so my only crime is that I'm an American?

VURAL:

That is your misfortune. Perhaps by now you have seen that being an American doesn't always... doesn't always... what was the word?... bestow privilege... Get up. We are going inside.
Kalkarlar, binaya doğru yönelirler...

51. TRAF0/İÇ/GÜN

Larry ve Vural binaya girerler. Vural Larry'i odasına götürürken...

SERDAR:

Vural, Rıfat iyi gözüküyor...

VURAL:

Bi dakika, geliyorum.

Larry'i odasına götürüp döner.

VURAL:

(Rıfat'a) Nasılsın?

RIFAT:

Galiba iyi değilim.

SERDAR:

Ömer de gelmedi. Başına bir şey gelmiş olmasın!

RIFAT:

Sesimi çıkarmıyorum ama, ben de meraklanmaya başladım. şimdiye kadar gelmiş olması lazımdı.

SERDAR:

Bak, önerimi tekrar ediyorum. Gel, şu işe bu noktada bir son verelim.

Çocuk gidiyor.

RIFAT:

Ben biraz daha bekleyelim diyorum.

SERDAR:

Rıfat GİDİYORSUN!

RIFAT:

Birazdan toparlarım...
Bayılır... SERDAR, yanağına giderek sertleyen tokatlar atarak ayıltmaya çalışır...
RIFAT'dan ses çıkmaz...
SERDAR:
(VURAL'a) Ne yapacağız?
VURAL:
Bayıldı galiba.
SERDAR:
Sana ne yapacağız diyorum!
VURAL şaşkın, gözleri korku dolu.
SERDAR:
(Ayağa kalkar) Nerdesin lan. Nerdesin. Beklemeyelim Vural. Her geçen dakika... Amına koyayım...
RIFAT'ı tekrar tokatlar... RIFAT'dan yine bir belirti yok... SERDAR, elini RIFAT'ın şakağına koyar, dinler... Yüzü allak bullak olur. VURAL'a döner...
SERDAR:
Sen de baksana. Atmıyor galiba...
VURAL korkuyla yaklaşır, o da şakağını dinler... Bileğini arar, damarı dinler...
VURAL:
Galiba...
SERDAR ve VURAL gözgöze gelirler... VURAL sanki pişman, özür diler gibi...

SERDAR ise birden öfkelenir...
SERDAR :
Senin yüzünden... Senin yüzünden... O kadar söyledim. Senin yüzünden...
VURAL:
Benim yüzümden mi. İyi düşün, kimin yüzünden...
SERDAR:
Evet, bütün olanlar benim yüzümden ama bu çocuğun ölümünden sen sorumlusun. Anladın mı, sen sorumlusun...
Kısa bir sessizlik... İkisi de ayağa kalkar... Nerede duracaklarını, ellerini nereye koyacaklarını bilemez halledirler... SERDAR, ağlamaklı kısıp kısıp sesler çıkarmaktadır.

52. ASKERİ BİRLİK'TE BİR ODA/İÇ/GECE

Yakın plan bir el telefonda bir numara çevirmekte... Kamera kalkar, bir subayı görüntüler... Açılır, odada daha önce gördüğümüz komutan, subay

ve

iki sivil daha vardır... Telefonu çeviren subay konuşur...

SUBAY:

Komutanım, yerlerini tesbit ettik. (Dinler) Bu bölgede artık kullanılmayan bir trafodalarmış. (Dinler) Biliyoruz komutanım. (Dinler) Dört kişiler. Bir de Amerikalı var yanlarında. (Dinler) Evet, evet... (Dinler) Peki,

bekliyoruz. (Dinler) Etrafta tertibat alıyoruz. (Dinler) Peki, emredersiniz.
Telefonu kapatır...

53. TRAF0/İÇ/AKŞAM

İkisi de yıkılmış, elleri başlarında, ne yapacaklarını bilemez bir haldeler...

Sessizliği VURAL bozar...

VURAL:

Bu Ömer'in gelmeyişi beni de kılılandırıyor. Çekip gidelim burdan.

SERDAR:

Nereye?

VURAL:

Bilmiyorum ama gidelim.

Serdar dışarı fırlar...

54. TRAF0/DIŞ AKŞAM

Serdar binanın dışına çıkar, bir şeyler ve bir yerler aranmaya başlar...

Bulamaz, geri döner...

55. TRAF0/İÇ/AKŞAM

Serdar binaya girer...

SERDAR:

Burda demir gibi bir şey yok mu?

VURAL:

(şaşkın) N'pıcaksın ki?

SERDAR:

ATEŞ'i, Rıfat'ı gömmeden bir yere gitmem...

Tekrar dışarı fırlar...

56. TRAF0/DIŞ/AKŞAM

Serdar tekrar yer ve bir şeyler aranmaya başlar. Deli gibidir. Kalınca bir sopa bulur, uygun bir yer seçip eşelemeye başlar. Vural gelir.

VURAL:

Ne yapıyorsun Serdar?

SERDAR:

Görmüyor musun, kazıyorum.

VURAL:

Saçmalama. Nasıl kazacaksın böyle?

SERDAR:

Baybayağı kazacağım.

VURAL:

Kazma lazım. Kürek lazım.

SERDAR:

Çok doğru. Ben gidip kazma kürek alayım.

Elindeki sopayı fırlatıp bulunduğu yerden uzaklaşmaya başlar. Vural arkasından koşarak:

VURAL:

Serdar. Lütfen. Dur. Dur bi dakika.

Serdar da anlamıştır garip bir davranış içinde olduğunu.

SERDAR:

Onları böyle bırakamam.

VURAL:

Haklısın. Benim de gönlüm razı gelmiyor ama, Ömer yok. Gelmedi. Gel gidelim. Zaman geçirmeyelim.

Serdar olduğu yere yıkılır kalır.

VURAL:

Hadi kalk.

SERDAR:

Amerikalıyı ne yapacağız?

Vural cevap vermez...

SERDAR:

Bırakalım burada. Nasıl olsa gelip bulurlar.

VURAL:

Olmaz öyle şey. Adamı rehin aldık. Nasıl barıkırız.

SERDAR:

O artık bir rehine filan değil Vural. Bu iş bitti. Bitti. Anlasana.

VURAL:

Nasıl bitti?

SERDAR:

Basbayağı bitti. Başarısız olduk. Bitti.

VURAL:

Hayır bitmedi. Ya o da bizimle gelir, ya da...

SERDAR ne diyeceğini anlamıştır...

SERDAR:

Ya da...

VURAL:

Vuralım.

SERDAR:

Vuralım mı!

VURAL:

Evet, Vuralım.

SERDAR:

Onu buraya vurmak için getirmedi Vural. Nasıl vururuz. Masum o.

VURAL:

Masum mu! Bu masum.

SERDAR:

Onun ne günahı var. Bu bir emir eri.

VURAL:

Emir eri. Yani verilen emirleri yerine getiren biri.

Kararlılıkla ayağa kalkar, belindeki silahı çıkarır, binaya doğru

yönelir...

Serdar arkasından konuşarak binaya girerler...

SERDAR:

Vural, allah aşkına, yeter kan döktüğümüz. Bir de bu zavallıyı vurursak. Düşünsene adamı ölü bulmuşlar. İntikam almazlar mı.

57. TRAFİK/İÇ/AKŞAM

Vural önde, elinde silah, arkasından Serdar binaya girerler. Vural, Larry'nin bulunduğu odaya yönelir. Serdar kesintisiz konuşmaya devam etmektedir.

SERDAR:

Kurtarmaya çalıştığımız arkadaşlarımıza bundan daha büyük kötülük etmiş olmaz mıyız? Siz bizim adamımızı vurdunuz, biz de sizinkileri götüreceğiz demezler mi?

VURAL'ın eli titremektedir... SERDAR konuşurken, zaten fikrini değiştirmiştir.

Silahı indirir... SERDAR rahatlar...

SERDAR:

Hadi, gidelim...

VURAL cevap vermez...

SERDAR:

Hadi...

VURAL:

Ne yapacağız peki, burada mı bırakacağız.

SERDAR:

Nereye götürebiliriz ki. İki kişi kaldık. Ömer ve araba ortada yok. Ne bok yeriz bu allahın Amerikalısıyla... Ellerini kollarını bağlamış, sokaklarda mı dolaşacağız. Bırakalım burada. Sonra deriz ki gidin alın adamınızı.

VURAL kararsız, volta vurmakta...

SERDAR:

Lütfen Vural, hadi çıkıp gidelim şuradan...

VURAL:

Geceyi beklesek...

Kısa bir sessizlik... VURAL aniden karar verir:

VURAL:

Hadi çıkalım. Ama hava kararmadan şehre inmeyeliz.

SERDAR da kalkar...

SERDAR:

Peki...

VURAL:

Alacaklarımızı alalım ve çıkalım...

Kararma...

58. ORMAN/GECE/DIŞ

AÇILMA...

SERDAR ve VURAL bir ağacın dibinde oturmuşlar...

VURAL:
Saat kaç?
SERDAR:
Onbire geliyor...
VURAL:
Gitsek mi?
SERDAR:
Hadi...
Ormanda yürümeye başlarlar...

59. FIRIN/İÇ/GECE

Bir fırın. Fırıncılar çalışmakta... Biri yaşlı, diğeri genç iki bekçi de fırıncılarla lak lak etmekte... Çay içmekteler..

1. FIRINCI:

Ne oldu, senin oğlan üniversiteye girdi mi?

YAŞLI BEKÇİ:

Yok yahu, adam olacağı yok.

1. FIRINCI:

Eee, ne yapıyor şimdi?

YAŞLI BEKÇİ:

Naapacak! Amcasının yanına soktuk. Muhasebe filan işte.

1. FIRINCI:

Belki daha iyi oldu. Okusaydı iyi olurdu ama. Baksana üniversiteler de karıştı.

YAŞLI BEKÇİ:

He ya. Yine bu gençler bir Amerikalı kaçırdı. Babaları okusun diye üniversiteye gönderiyor, bunlar adam kaçırıyor. Tövbe aklım ermiyor bu gençlerin işene. Ne işiniz var sizin bu işlerle. Okuyun adam gibi be kardeşim. Okuyun adam olun. Ne işiniz var sizin bu işlerle. Adam olun, düzeltin memleketi. Geçin başa, ne yaparsanız o zaman yapın...

O zamana kadar muhabbete pek itibar etmeyen 2. FIRINCI atılır...

2. FIRINCI:

(Katıksız bir laz şivesiyle) Ula, Atatürk olacaktı, bunların hiçbiri oluyor muydu bak.

Fırındakiler esas mavranın şimdi başladığını düşünerek birbirine bakar, eğlenir.

GENÇ BEKÇİ hemen muhabbeti derinleştirmek üzere atılır.

GENÇ BEKÇİ:

Ne yapacaktı Atatürk olsaydı.

2. FIRINCI:

Kordu amına bunların. Tutar sallandırırdu üçünü beşini bak bir daha yapıyorlar mı!

GENÇ BEKÇİ:

E, tutabilseler tutacaklar ama adamlar bak yakalanamıyorlar! Atatürk nasıl tutacaktı?

2. FIRINCI:

Ula Yunan piçi sus! Atatürk nasıl tutamazdı. Topunu yakalardı. Kim durmuş ki onun karşısında. Yedi düveli tek başına yendi. Yunanını, Bulgarını, Rusunu, hepsini denize töktü.

GENÇ BEKÇİ:

Sadece Yunanı döktü denize. Amma attın!

2. FIRINCI:

De, sus. Ruslarla Bulgarları dövmedi mi! Onları memleketten atmadı mı!

GENÇ BEKÇİ:

İngilizlerle Fransızları attı. Bir de İtalyanları!

2. FIRINCI:

E, ben ne diyorum. Onları da attı tabii. Yedi düvel demedim mi! şöyle dirayetli adam lazım bu memlekete. Astığı astık, kestiği kestik. Bak bir daha kim ayaklanıyor.

GENÇ BEKÇİ:

Bu gençler de diyor ki, Amerika defol!

2. FIRINCI:

Niye diyorlar ki? Amerika gelip bizi işgal mi etmiş.

1. FIRINCI:

E, işte üsleri filan var ya.

2. FIRINCI:

Nerde var?

1. FIRINCI:

Nerde olacak. Türkiye'de.

2. FIRINCI:

Bir bok yapamaz onlar. Memleketin her tarafına kursunlar, hiç bir bok yapamaz onlar. Biz Atatürk'ün çocuklarıyız. Kormuyuz onları yanlış bir şey yapsınlar.

GENÇ BEKÇİ:

Helal sana. Hadi biz kaçalım.

YAŞLI BEKÇİ:

Hadi. Biraz bacaklarımız açılın.

Çaylarından son yudumları içerler.

GENÇ BEKÇİ:

Hadi size kolay gelsin.

YAŞLI BEKÇİ:

Hadi, eyvallah.

Bekçiler fırından çıkar.

60. PARK/DIŞ/GECE

SERDAR ve VURAL büyük bir park yerindeki çay bahçelerinden birinde oturmaktalar. Konuşmuyorlar... Uzaktan Bekçilerin geldiğini görürler. SERDAR, VURAL'ı gelen bekçileri göstermek amacıyla dirseğiyle dürter, başıyla işaret eder.

VURAL:

Sakin ol.

BEKÇİler iyice yaklaşır.

YAŞLI BEKÇİ:

Hayrola gençler, ne işiniz var bu saatte burada?

SERDAR VURAL'a bakar.

VURAL:

Şehrin dışında arabamız bozuldu, kaldık yolda. Yürüye yürüye geldik buraya. Gece diye de kimse almadı bizi.

GENÇ BEKÇİ:

Nesi var arabanın?

VURAL:

Ne bileyim. Anlasak!.. Birden kaldık işte. Bir tamirci buluruz herhalde buralarda.

YAŞLI BEKÇİ:

Bizim Mahmut var ama sabaha açar.

VURAL:

Nasıl buluruz Mahmut ustayı. Evini biliyor musunuz.

YAŞLI BEKÇİ:

Hayatta kalkmaz. Zaten sızmıştır o şimdi.

GENÇ BEKÇİ:

Dükkanı, şu yol var ya, onun iki sokak arkasında.

VURAL:

Neyse, bekleriz. İnşallah halleder.

YAŞLI BEKÇİ:

Yoo, iyi ustadır. Yolculuk nereye?

VURAL:

Öyle gidiyoruz işte. Tatil filan.

YAŞLI BEKÇİ:

Nerden geliyorsunuz?

VURAL:

İstanbul'dan çıktık.

GENÇ BEKÇİ:

Ooo, sizde o zaman İstanbul sigarası vardır şimdi.

VURAL:

İstanbul sigarası da ne?

GENÇ BEKÇİ:

Kent, Palmal filan canım.

VURAL:

Yok be baba.

Bu arada bütün bu dialog boyunca SERDAR'ın gözü masanın üzerinde duran torbadadır. Ancak bir türlü cesaret edip alamamıştır. GENÇ BEKÇİ birden elini torbaya atar...

GENÇ BEKÇİ:

Vardır, vardır... Saklamayın bizden. Hepsi hepsi birer ciga-- derken, eline gelen, birden yüzünün değişmesine neden olur. Çıkarır, silah!

SERDAR ve VURAL birden ne yapacaklarını şaşırır. GENÇ BEKÇİ, eline gelen silaha şaşkınlıkla bakarken SERDAR birden yerinden fırlar ve GENÇ BEKÇİye

da bütün gücüyle bir yumruk atar. YAŞLI BEKÇİ ne olduğunu anlamadan VURAL ona yüklenir. İki BEKÇİ de kendilerini yerde bulurlar. VURAL, GENÇ BEKçİnin elinden düŐen silahı alır ve fırlar. SERDAR da torbayı kapıp VURAL'ın peŐinden koşmaya başlar... İlk ŐaŐkınlıklarını atan BEKçİler toplanıp silahlarını çıkarıp peşlerinden koşmaya başlarlar. GENÇ BEKÇİ, hızla bizimkilere yaklaŐmaktadır.

61. CADDE/DIŞ/GECE

GENÇ BEKÇİ:

Dur. Dur yoksa ATEŞ ederim.

Nişan alır, silahını ATEŞler... VURAL acıyla yere yıkılır... İki adım geriden gelen SERDAR, VURAL'ın yanında durur...

SERDAR:

Ne oldu, vuruldun mu?

VURAL:

Galiba. Galiba vuruldum. (Elindeki silahı uzatarak) Sen Şunu al ve kaç...

GENÇ BEKÇİ iyice yaklaŐmıŐtır. Durur ve nişan alır...

GENÇ BEKÇİ:

Dur. Teslim olun.

VURAL:

Serdar sen kaç...

SERDAR bir GENÇ BEKçİye bakar, bir VURAL'a... Birden karar verir, ve

hemen

iki adım ötedeki köşeye doğru seyirtir... GENÇ BEKÇİ silahını ATEŞler.

VURAL ayağa kalkar, GENÇ BEKÇİ yine ATEŞ eder, VURAL ikinci bir kurşun darbesiyle yıkılır...

62. SOKAK/DIŞ/GECE

SERDAR hızla koŐmaktadır, bir başka köşeden daha döner...

63. VURAL'IN VURULDUĞU YER/GECE/DIŞ

GENÇ BEKÇİ VURAL'ın yanına gelmiş, silahını ona doĐrultmuŐtur. Bu sırada YAŞLI BEKÇİ de yetişir...

64. FIRIN N/DIŞ/GECE

Silah seslerini duyan fırocılar kapının önüne çıkmıŐlardır... Uzaktan bağırurlar...

1. FIRINCI:

Ne oldu?

65. VURAL'IN VURULDUĞU YER/GECE/DIŞ

YAŞLI BEKÇİ:

(Fırocılara bağırarak) AnarŐitler. Karakola haber verin yardım göndersinler...

GENÇ BEKÇİ:

Sen bunun başında bekle, ben ötekinin peşine düşeyim.
Ve koşmaya başlar...

66. SOKAK/DIŞ/GECE

SERDAR, elinde silah koşmakta. Bir inşaat görür ve kendini oraya atar.
Nefes nefesedir...

67. BAŞKA SOKAKLAR/DIŞ/GECE

İki polis koşarak gelmekte... Bir karaltı görürler...

1. POLİS:

Orda galiba...

2. POLİS:

Yok ya o bizim Tahsin.

Karaltı GENÇ BEKÇİ'dir.

2. POLİS:

(Temkinli bağırarak) Tahsin...

GENÇ BEKÇİ polislerin yanına gelir...

GENÇ BEKÇİ:

Kayboldu orospu çocuğu. Birini yakaladık ama.

2. POLİS:

Kötü yaralanmış, bunu hastaneye kaldırmak lazım.

GENÇ BEKÇİ:

Ne yapacağız şimdi.

1. POLİS:

Dağılıp arayalım diyecek ama, herif silahlı. Takviye isteyelim. Nasıl olsa çıkamaz buralardan.

2. POLİS:

Hadi o zaman...

68. İNŞAAT/İÇ/GECE

SERDAR, gizlendiği yerden başını çıkarır, etrafı kollar. Sokak bomboştur. İnşaattan çıkar.

69. SOKAK/DIŞ/GECE

Hem etrafın dikkatini çekmemek, ama bu arada hızlı hareket etmek üzere koşar adımlarla yürümeye başlar SERDAR...

70. BİR BAŞKA SOKAK/DIŞ/GECE

İki POLİS ve GENÇ BEKÇİ yürümekteler...

71. SOKAK AĞZI/DIŞ/GECE

SERDAR köşeye geldiğinde durur, sağı solu kontrol eder. Yine kimse yoktur.

Tam köşeden çıkacakken, polisler ve GENÇ BEKÇİ sokağın diğer ucundadır.

SERDAR onları görür ve koşmaya başlar. GENÇ BEKÇİ de SERDAR'ı görmüştür.

GENÇ BEKÇİ:
şurda... şurda... Kaçıyor...
Tümü biraz önceki köşeye doğru koşmaya başlarlar...

72. BİR BAKŞA SOKAK/DIŞ/GECE

SERDAR hızla koşmakta...

73. BİRAZ ÖNCEKİ SOKAK VE DÖRT YOL AĞZI/DIŞ/GECE

Polisler ve GENÇ BEKÇİ gelirler... Yol ağzının muhtelif köşelerine bakarlar. Sokaklar bomboştur.

GENÇ BEKÇİ:

Yok... Gözüküyor...

1. POLİS:

Burada da yok.

2. POLİS:

Dönüp takviye alalım. Bu herif tehlikeli...

74. SERDAR'IN SAKLANACAĞI YERİN SOKAĞI/DIŞ/GECE

Serdar, koşmaktan nefes nefese kalmıştır. Yavaşlar, arkasına bakar, kimse yoktur.

Etrafına bakınır (mekana göre) uygun bir yeri gözüne kestirip girer...

75. SAKLANDIĞI YER/İÇ/GECE

Oturur... Nefes nefesidir.

76. KASABA/24 SAAT

Uzaklardan kasaba. Gece, güneşin doğuşundan batışına, kısaca 24 saat tek kare çekilerek gün atlatılır.

77. PARK/SOKAKLAR/DIŞ/SABAH

Bir gece önce Serdar'la kaçma kocalanmanın yaşandığı sokaklardan peş

peşe

planlar. Sokaklarda hiç kimse yok. Çıt yok. Belki bir köpek... Bir çeşme... Tıp tıp su damlatıyor. Park. Sandalyeler, masalar. Yine kimse yok. Tedirgin edici bir durum.

78. SAKLANDIĞI YER/İÇ/GECE

Serdar'ı aynı yerde buluruz. Çökmüş, sakalı uzamıştır... Dikkatle dışarı çıkar...

79. SOKAK/DIŞ/SABAH

Serdar, sağına soluna bakar. Hiç kimse yoktur. Ürkek adımlarla etrafını sürekli kontrol ederek ilerler...

80. BİR BAŞKA SOKAK/DIŞ/SABAH

Serdar aynı tedirginlikle ilerliyor... Bir otomobil sesi duyar, bir an olduğu yerde kalır. Köşeden bir askeri jip çıkar ansızın karşısına.

Serdar, bir anlık tereddütten sonra jipin üstüne doğru, onları sanki

önde

dikkate almıyormuşcasına yürümeye devam eder. Jip biraz önünde durur,

oturan assubay ile arkadaki iki asker ellerinde silahlarla inerler...

ASSUBAY:

Hemşerim ne dolaşıyorsun?

SERDAR

(Çaresiz cevap verir) Niye, ne oldu ki!

ASSUBAY:

Yasak hemşerim. Sokağa çıkma yasağı var... Bilmiyor musun?

SERDAR:

Yoo... Niye ki?

ASSUBAY:

Sokağa çıkma yasağı var dedik, duymadın mı?

Serdar'ın yüzü kararır. şaşırır...

SERDAR:

Hayır, duymadım... Ne zaman?

ASSUBAY:

Bugün sokağa çıkmak yasak. Nerde oturuyorsun, burada mı?

SERDAR:

Eee, evet. Ama dayıma gitmem lazım.

ASSUBAY:

Sonra gidersin, hadi şimdi evine...

SERDAR:

Ama, annem hasta, dayıma gitmeliyim.

ASSUBAY:

Niye dayına gidiyorsun ki annen hastaysa.

SERDAR:

Doktordur benim dayım. Anneme götürmem lazım.

Assubay, bir an düşünür... Kararını verir.

ASSUBAY:

E, öyleyse bin şu jipe biz seni götürelim.

SERDAR:

Yo, ben giderim.

ASSUBAY:

Ya, ne laf anlamaz şeysin sen. Sokağa çıkma yasağı var diyoruz. Bin hadi...

Serdar, kurtulmanın bir yolunu ararcasına etrafına bakınır...

ASSUBAY:

Hadi...

Serdar, çaresiz jipe biner. Arka koltuğa, iki erin arasına sıkışır kalır.

Assubay da biner ve sorar:

81. JİP/İÇ/SABAH

ASSUBAY:

Nerde oturuyor dayın?

SERDAR:
(Geriyi göstererek) Bu tarafta..

82. SOKAK/DIŞ/SABAH

Jip, bulunduğu sokakta geri manevra yapar ve sokak boyunca yol almaya başlar...

83. JİP/İÇ/SABAH

ASSUBAY:

şimdi?

SERDAR:

(Biraz geç) Sağa...

84. BİR BAŞKA SOKAK/DIŞ/SABAH

Jip sağa bir başka sokağa döner...

85. JİP/İÇ/SABAH

Serdar, bir yandan belindeki silahı kontrol ederken, öte yandan da ne yapacağına karar vermek istemektedir... Eliyle şakaklarını ovalamakta, adeta hızlı düşünmesi için ellerinden yardım istemektedir....

ASSUBAY:

Ya, ne uzakmış bu senin dayının evi...

Serdar uyanır... Birden ve istemeden:

SERDAR:

Burdan sola...

86. ÇIKMAZ SOKAK/DIŞ/SABAH

Jip çıkmaz bir sokağa girer..

87. JİP/İÇ/SABAH

ASSUBAY:

Çıkmaz sokak burası...

SERDAR:

Çıkmaz.... Eee, evet. Burası zaten...

Jip durur. Assubay ve Serdar'ın yanındaki asker iner...

88. ÇIKMAZ SOKAK/DIŞ/SABAH

Serdar da jipten iner... Etrafına bakınır, evlerden birini gözüne kestirir...

SERDAR:

Burası...

ASSUBAY:

Peki, hadi hemen dayını al, götürelim.

SERDAR:

Peki...

Korkulu adımlarla, gösterdiği evin kapısına doğru yürümeye başlar.

Omuzunun üstünden askerleri kontrol eder, Assubay bir sigara yakar. Erler tetikte... İyice kapıya yaklaşır, bir kez daha geriye bakar. Askerler de ona...

89. EV ÖNÜ/DIŞ/SABAH

Serdar kapıyı çalar... Bekler... Bir daha çalar... Bekler... Döner....

SERDAR:

Evde yoklar galiba...

Tam o sırada kapı açılır. Bir kadın:

KADIN:

Buyurun, kimi aradınız?

Serdar hızla içeri girer...

90. EV-KAPI AĞZI/İÇ/SABAH

Serdar girer girmez, belindeki silahı çıkarır, kadın şaşkın, ses çıkarmak ister, beceremez....

SERDAR:

(Kadının ağzına elini kapayarak) Lütfen bağırmayın, lütfen size bir zarar vermek istemiyorum...

Bir an öylece kalırlar....

SERDAR:

Evde sizden başka kimse var mı?

Kadın, ağzı kapanmış olduğu için boşuk bir ses çıkarır....

SERDAR:

Afedersiniz...

Elini çeker...

KADIN:

Kimsiniz siz?

SERDAR:

İnanın size bir zarar vermek istemiyorum. Beni herhangi bir şeye mecbur bırakmayın. Kimse var mı evde sizden başka...

KADIN:

Çocuğum var...

SERDAR:

Nerde?

KADIN:

İçerde...

SERDAR:

Kocanız yok mu... Anneniz, babanız filan?

KADIN:

Kocam görevde. Bu gece görevde, gelmedi.

SERDAR:

Pekala... Size dokunmayacağım bile. Bu evin arkadan bir çıkışı filan var mı?

KADIN:

Arkada bahçe var.

SERDAR:

Beni oraya götürür müsünüz...

Kadın önden, Serdar arkadan yürümeye başlarlar. Evin içinde geçerken Serdar'ın gözü yatağında elindeki emzikle oynayan bebeği görür, bakar, başını çevirir, yürür... Bahçeye açılan odaya gelmişlerdir. Odada bir kahvaltı masası bulunmaktadır. Serdar, masanın üzerindeki yarım ekmeğe bakar.

SERDAR:

(Ekmeği göstererek, ve utangaç) Alabilir miyim. İki gündür bir şey yemedim.

Kadın, anlamaz ama "olur" dercesine başıyla bir jest yapar. Serdar masaya yaklaşır ekmeği alır.

SERDAR:

Kusura bakmayın. Çok özür dilerim. Ben şimdi çıkıyorum. Dışardakiler, yani

askerler soracak olursa, kaçtı deyin.

KADIN:

Peki.

Serdar, bir elinde ekmeğe, diğer elinde silah bahçeye çıkar...

91. BAHÇE/DIŞ/SABAH

Serdar, süratle bahçeden koşarak çıkar..

92. EV/İÇ/SABAH

Kadın arkasından bakar, olduğu yerde oturakalır. Ne yapacağını bilemez.

93. EV/KAPI ÖNÜ/DIŞ/SABAH

Assubay eli arkasında küçük voltalar vurarak dolaşmakta. Askerler ellerinde silahları beklemede. Assubay kapıya yönelip vurur...

94. EV/İÇ/SABAH

Kadın kapı vurulmasına irkilir. Tedirgin kapıya yaklaşır, korkarak seslenir:

KADIN:

Kim o?

ASSUBAY:

(Dıştan) Açın kapıyı. Jandarma...

Kadın kapıya doğru yönelir. Kararma...

95. ORMAN/DIŞ/AKŞAM

Serdar, elinde yepyeni bir kazma ve kürekle etrafını kollayarak gelmekte.

96. UÇURUM/DIŞ/AKŞAM

Serdar yere yatmış, sürünerek uçurumun kenarına geliyor. Onun gözünden aşağıdaki trafo binası... Kimseler yok.

97. BİNAYA GELEN YOL

Serdar, elindeki kazma kürekle, etrafı keserek binaya yaklaşmakta...

98, BİNA/DIŞ/AKŞAM

Kimsenin olmadığına emin olunca hızla binanın altındaki bodruma iner.

99. BODRUM/İÇ/AKŞAM

Bodrum bomboştur. Serdar şaşırıp bir an dışarı çıkar, sonra tekrar girer. Bomboştur. Hızla çıkar.

100. BİNA/DIŞ/AKŞAM

Koşarak binanın kapısı önüne gelir, içeri girer.

101. BİNA/İÇ/AKŞAM

Hızla binaya girer. Yine kimse yoktur. Gözleri büyür. Dışarı çıkar.

102. BİNA/DIŞ/AKŞAM

Hızla dışarı çıkar. Elindeki küreği gelişi güzel fırlatır atar. Kazmayla duvara vurur, vurur, vurur... Bağırır...

İlk gördüğümüz açıdan bina, şelale, göl, köprü... Serdar aşağıda deliler gibi bağırmakta, kazmayı oraya buraya vurmakta...

Bu görüntü üzerine şu yazı çıkar:

"Bu gerçek bir hikaye değildir,
ancak anlatılanların tamamı yaşanmıştır."

s o n